

Làm vk ah mãi mãi em nhé !

Contents

Làm vk ah mãi mãi em nhé !	1
1. Chương 1: Cuộc Chạm Mặt Bất Ngờ	2
2. Chương 2: Rung Động Của Hân!	3
3. Chương 3: Sinh Nhật Của Hân!	4
4. Chương 4: Ngày Ah Đi!	5
5. Chương Chap 5: Cô Độc 1 Mik!	5
6. Chương Chap 6: Bị Ép Hôn!	6
7. Chương Chap 7: Kí Ức Trở Về!	7
8. Chương Chap 8: Mất Trí Nhớ!	7
9. Chương Chap 9: Vô Tâm Và Sự Thật Được Phơi Bầy!!	9
10. Chương Chap 10:vô Vọng...ra Đi!	10
11. Chương Chap 11: Chữa Bệnh (1)	12
12. Chương Chap 12: Chữa Bệnh (2)	13
13. Chương Chap 13:chữa Bệnh (3)	15
14. Chương Chap 14:cơn Ác Mộng-trí Nhớ Dần Hồi Phục!!	16
15. Chương Chap15: Ôxin-thông Tin Được Tiết Lộ!!	19
16. Chương Chap 16: Lời Cầu Hôn– Ra Mắt Pama! (part 1)	22
17. Chương Chap 17: Lời Cầu Hôn–ra Mắt (part 2)	23
18. Chương Chap 18:lời Cầu Hôn-ra Mắt (part 3)	25
19. Chương Thông Báo!!	27
20. Chương Chap 19: Chuẩn Bị Về Việt Nam! (1)	27
21. Chương Chap 20: Chuẩn Bị Về Việt Nam (2)	28
22. Chương Thông Báo!	31
23. Chương Chap 21: Về Việt Nam.. Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (part 1)	31
24. Chương 22: Về Việt Nam....cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (part 2)	33
25. Chương Chap 23: Cầu Hôn.. (1)	36
26. Chương Vài Lời Trước Khi Kết Thúc Truyện	37
27. Chương 24: Cầu Hôn..(2)	38

Làm vk ah mãi mãi em nhé !

Giới thiệu

Mik sẽ giới thiệu nhân vật nhá!- Hoàng Gia Minh (cậu chủ. . hần): 18 tuổi, 1m85, du hx từ mỹ về, c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lam-vk-ah-mai-mai-em-nhe>

1. Chương 1: Cuộc Chạm Mặt Bất Ngờ

An empty street, an empty house

A hole inside my heart

I'm all alone, the rooms are getting smaller.

I wonder how, I wonder why, I wonder where they are

The days we had, the songs we sang together.(oh yeah)

And all my love, I'm holding on forever

Reaching for the love that seems so far

[Chorus:]

So I say a little prayer

And hope my dreams will take me there

Where the skies are blue, to see you once again... my love.

All the seas from coast to coast

To find the place I Love The Most

Where the fields are green, to see you once again... my love.

I try to read, I go to work

I'm laughing with my friends

But I can't stop to keep myself from thinking. (oh no)

I wonder how, I wonder why, I wonder where they are

The days we had, the songs we sang together.(oh yeah)

And all my love, I'm holding on forever

Reaching for the love that seems so far

So I say a little prayer

And hope my dreams will take me there

Where the skies are blue, to see you once again... my love.

Đoạn nhạc My Love dc vang lên trong bầu ko khi thoáng đâng, cg vs 1 cô gái rất chăm chỉ làm việc, lau nhà, dọn dẹp nhà cửa,..... cô thật yêu đời vừa làm lại vừa hát!! đó không ai khác là nó Dương Hoàng Nhi! Còn ở ngoài căn nhà ấy. Một ng' con trai lịch lãm, đầy cuốn hút,.....(là hần: Hoàng Gia Minh)... vừa bc vào! Vặn chốt cửa... nhìn thấy nó mà há hốc mồm OoO (sao mà zữ hạy nhìn con gái nhà ng' ta đẹp quá mê hả?) bc tới chỗ loa nhạc vặn nhỏ âm thanh rồi hần hét: NGỪNG..... Nó giật mik quay lại, cả 2 chạm mặt nhau, đơ khoảng vài giây..1s2s3s....30s sau nó và hần mới hoàng hồn(tg: mê trai/gái zữ hen. nghĩ sao z hả cái p' chị kia : nó zs hần đồng thanh. tg: thôi thôi tôi sợ rồi vào chuyện típ méc công bị en gạch..)

- Anh/Cô là ai? đồng thanh tập 1

-Anh/Cô làm j trong nhà của tôi? đồng thanh tập 2

- Tôi là ng' chen lẽ là ma hỏi kì thế! còn ah ? nó trả lời hần

- Thì tôi c~ là ng' zống cô mà! hần

- Oh hihi quên... nó

- Xi..... hần

- Mà ah có bik đây là nhà của ai ko mà vào vậy hả? nó hỏi thản nhin

- Nhà của tôi thì tôi vào cứ j mà cô lại hỏi tôi? hần

- Đầu ah có bị lũng lỗ chỗ nào ko z, đây là nhà của cái ông chủ hách dịch của tôi đó! nó

- Cái j? OoO tôi chính là cái ông chủ hách dịch mà cô zừa nói đó! CÚT NGAY..... hần tức hét nó

- Quyền j mà ah đuổi tôi? nó

- Mà tôi hỏi cô, cô làm j trong cái nhà này? hần

- Tôi! làm 1 nhiệm vụ rất quan trọng là ng' làm! thản nhiên nói

Bỗng có tiếng chuông đt nó reo lên, đầu dây bên kia nói zs nó cái j đó làm nó há hốc mồm, mở to mắt nhìn hần rồi tự dưng nở nụ cười duyên (nham hiểm thì có).. hình như hần nghe dc điều j đó từ cuộc đt zừa nó và ai đó bỗng cười đắc ý(nghi quá!) tự dưng quát nó:" BIẾN....." Nó đành chịu, lủi thủi đi ra khỏi nơi đầm máu ấy(mắc công chết hùi nèo ko hay bik) nó nghĩ:" CHUỒN thôi!" Hần ngồi cười đắc ý, thầm nghĩ:" cô bé này c~ dễ thg đấy chứ thử xem sao"(ghé nhờ).....

Thế là cuộc chạm mặt giữa nó và hần đã kết thúc trong chap1. Mong m.n góp ý zùm mik nhá để mik bik và sửa, nếu đỡ cứ ns thẳng đó là lời khuyên tốt ik! Tuy mới lm lần đầu nhng mik sẽ cố gắng!!^_^

2. Chương 2: Rung Động Của Hần!

Mik ra chap mới này nhé m.n ủng hộ ik nha! truyện của mik sẽ ra hơi lâu nên mong các bạn thông cảm tại trong kì thi mik ko viết kịp! vào truyện thôi nào!

Hần vừa ngồi lm việc rất chăm chú mà vẫn ko quên trả thù nó chuyện hôm qua!(en hiếp ng' quá đáng nak). Cô kia, lấy cho tôi chai nước mang ra đây cho tôi, nhanh lên.... ê lấy cho tôi, hợp cơm.....ê, lấy zùm tôi lon pepxi nhanh lên!.....(tg chóng mặt zs cái thên công tử này rồi, en j mà như heo..hihi). Sau đó, vì sự bất công quá đáng của hần nó đành lấy chai WIM(kaka con này giỏi thiệt ak chuk lị), nó trừng mắt nhìn hần, còn hần nhìn chai WIM mà há hốc mồm. Qua ngày hôm sau, hần vẫn muốn tìm cách hạ nó. Hần bắt nó vác đàn dụng cụ lm sáng tác nhạc của hần(bởi hần hx nghề nhạc sĩ mà, hát cực hay lun nhé!). Nó thì vác, xách... khổ sở(thân con gái 1 mik lm sao nổi, khóc thg cho con bé hixhix), còn hần ung dung mà bc đi chen thêm êể ý nó ra sao. Bỗng dưng nó nghĩ ra kế sách j đó, cười 1 mik rồi ngồi bệch xuống đất, nững nịu tỏ vẻ

đáng thg lắm cơ!(tg bik ngay mà). Làm hấn đành quay lại vác mí thứ đồ đó zùm nó, rồi bỏ nó 1 mik, vẫn chưa xong việc nó đành ngồi khác tiếp, hấn nge vậy đành tới đỡ nó lên thôi!(kon gái mà kể sách đó là 1 không 2).Miệng nó cười tươi như bông hoa mới nở. Kể sách tiếp tục thi hành: nó giả vờ mỗi chân cho hấn công, hấn đành phải công nó(đúng rồi nam nhi đại trượng phu cơ mà).Nó lại cười thầm lần nữa!!Hấn và nó dùng chân ở một cái ghế đá, ngồi lót dạ = 2 ổ bánh mì.Nó lại nũng nịu nữa(thiệt tình hết ns nổi cái p' cô này), làm rớt ổ bánh mì. Hấn giận, bỏ luôn cho nó ổ bánh mì kia, thấy vậy nó liền xé ổ bánh mì lm 2: 1 nữa cho nó còn nữa kia cho hấn. Nó bảo:

- Thui, đây nè ăn đi!

- Hấn cười, đáp lại nó, rồi cầm ổ bánh mì en ngon lành!

Hai đứa ngồi en bánh mì ngon lành còn đùa giỡn zs nhau nữa chuk ko như trc(yk như chó zs mèo) rất vui vẻ!(z mak ko cho tg en zs chuk kì thiệt).

Màn đêm buông xuống, một bầu ko khí lãng mạn chỉ có nó và hấn.Nó thiếp đi, ngủ trên vai của hấn lun(vì dg dc công mà). Hấn nhìn nó, mỉm cười rồi nghĩ: cô bé này c~ dễ thương đấy chuk.....(cậu chủ thik ng' ta rồi nha), hấn công nó bc eề nha trong vui sướng(sướng nỗi j tr' công cái cục tạ mà sướng nỗi j, thiệt .. tình yêu mà).Về tới nhà, hấn công nó lên phòng rồi đặt nó lên giường, định quay ra ngoài mà vẫn còn quay trở lại nhìn nó(tình yêu đích thực). Rồi hấn nghĩ cái j đó, đi lại chỗ cái bàn lấy tờ giấy viết cái j đó rồi dán lên đầu giường của nó, xong tắt đèn vặn cửa nhẹ nhàng cho nó ngủ. Nó bật dậy(ồ..... thì ra nó có ngủ đâu), với tay đọc tờ giấy hùi nấy hấn ghi choa nó (để tg xem thử: ồ thì ra là:" sáng ngày mai dậy sớm đi tập thể dục cg zs tôi nhé!" hi tg hơi nhieu chuyện 1 chút). Nó cười rồi tiếp tục ra trận zs cái zường thân iu của nó!!

Chap2 mik đã lm xong rồi! các bạn đọc và góp ý ik nhé! mik sẽ ra chap3 sớm nhất có thể!!

3. Chương 3: Sinh Nhật Của Hấn!

Mik ra chap mới rồi nek! truyện hơi hấn nhé! diễn biến nó c~ hơi nhanh m.n thông cảm!!!!

Bắt đầu ngày mới, nó và hấn cg zs nhau chạy bộ xung quanh công viên. Nó chạy 1 thời gian lâu nên c~ đã thấm mệt, dùng chân 1 chút(con gái mà), còn hấn thì thấy vậy kí đầu, trêu nó, thấy tức nó liền chạy theo. Cả 2 chạy dc 1 đoạn, đứng chân tại xích đu trong công viên, cả 2 nghỉ mệt. Nói chuyện rất vui vẻ, rồi cả 2 cg đi tản bộ zs nhau tới 1 nơi yên tĩnh, trc khi đi nó đã có đem theo 2 cây kẹo mút(mới snags mà en kẹo là sao tr'???). hấn và nó mỗi ng' 1 cây, nó bóc vỏ kẹo cho hấn, thừa cơ hội hấn định kiss nó nhng lại bị nó chặn = 1 cây kẹo mút, lm hấn ngượng vô cg', vò đầu bứt tóc khiến nó phải bật cười. Sau khi chạy bộ xong, nó và hấn cg nhau đến tiệm bánh, chọn 1 cái bánh nhỏ nhắn, dễ thương cho hấn(hình như hum nay là sinh nhật hấn thì phải). Về nhà, nó và hấn cg nhau bắt đầu buổi tiệc, trong khung cảnh lãng mạn cg zs ~ ngọn nến dc thấp sáng, hấn và nó ns chuyện zs nhau vui vẻ trong buổi tiệc. nhân cơ hội đó hấn đặt nụ hôn ngọt ngào lên môi bé nhỏ của nó, nó bất ngờ ko bik lm j cả, nó c~ chẳng đẩy hấn ra, nó nghĩ:" Hoàng Nhi ak, mấy sao vậy, tại sao lại để hấn lm z chuk, chèn lẽ mấy yêu hấn rồi sao?;(đích thực là thế rồi cô nương ak), nhng nó c~ phải chịu thua zs cái nụ hôn ngọt ngào của hấn....1s2s3s..... 5 phút trôi qua hấn mới chịu buông làn môi mỏng của nó nhng còn chút j đó gọi là luyến tiếc, nó c~ vậy! Mặt nó đỏ ửng lên, khiến hấn càng yêu nó thêm, hấn thầm nghĩ: "ko bao h ah để mất em đâu, cô nhox của ah"!!!

chap 4 mik sẽ vít sau nhé, mong m.n ủng hộ ik nhé!

4. Chương 4: Ngày Ah Đi!

Ngày hôm sau, nó và hần cg ngồi trong phòng của nó nói chuyện zs nhau, đùa zõn như con nít zậy(sao mà nhanh zữ tr' mới đó đã.....hazzzzzzzzz).Hần thì ngồi chơi game, nó xin chơi cg(ngoan quá ak)

- Ah cho em chơi vs nhá!

- Ko dc ah dg chơi mak, chơi song ah sẽ cho em mượn, OK!

Nó nghĩ thầm:" ng' j đâu ask, bạn gái xin chơi cùng mak c~ ko thêm cho, đúng thiệt là bủn xỉn, ki bo, chùm sò. yk chang như con bò"(lại ns xấu ng' yêu mik z là sao??), nó bĩu môi..... Xong tức quá quay lại zs chiếc laptop định mở cái j đó chơi nhng chợt thấy ai đó nhắn cho hần rằng:" chúc mừng mày đã dc sang Mĩ du hx, sướng nhá, cổ lên nha!" Tin nhắn ấy lm nó sướng sốt, nó thầm nghĩ:" z là em lại mất ah nữa sao". Nó vội khều tay cho hần bik...

- Ah ak có ai nhắn cái j kìa!

Hần dg chơi lại bị nó phá, bực mik vò đầu nhng c~ lm dc j đành phải tới xem

- Cái j z hả em?

- Ah tới xem này!

Hần liền lm theo lời nó(ng' iu mak lại), xem tin nhắn xong hần lại vò đầu suy nghĩ, còn nó thì lệ lại tuông rơi ~ giọt nước mắt đã lăn trên gò má ấy. Thấy nó khóc, lòng hần lại quặng đau, hần đau lắm nhng vẫn ko có cách nào cả!! Hần đành phải an ủi nó nhng lại lm nó khóc nhìu thêm.

- Em ak, hãy hiểu cho ah. Ah đi rồi sẽ về mak, 4 năm tưởng chừng như dài lắm nhng chúng ta cố gắng là dc thôi e ak!

- Ko e ko muốn hãy ở lại zs em mak! Ở đây ah vẫn lm việc tốt mak!(nước mắt lại rơi thêm)..

- Ko dc, sự nghiệp của ah còn dài lắm, em muốn ah phải như em sao?? hần bắt đầu nổi cáu zs nó nhng tim hần đau lắm!!

- Đúng!! Sự nghiệp của ah còn dài lắm! Ah hãy cứ theo con đg của ah đi, em đến zs ah chỉ lm ah khổ thôi, em chỉ là 1 con osin thôi, phải ko ah???..... lệ rơi lại càng nhìu, nh~g giọt ns mắt lăn trên khoáy mi lm hần đau, nổi đau vô vọng!! Nói xong nó vô cg thất vọng khi phải xa ng' con trai mak mik yêu, rồi nó chẳng thẳng 1 mạch ra khỏi phòng mak nước mắt vẫn ko ngừng rơi(sao mak tg thg cho cô bé quá!!.. hixhix). Còn hần thì ở trong phòng dần vật mik:" tại sao, lại là lúc này chuk?? mik ko muốn mất cô ấy!!"(sót thương cho 2 ng' này quá). Cả đêm hôm đó, hần và nó ko ai ngủ dc, mỗi ng' lại suy nghĩ, nó thì khóc khi nghĩ tới chuyện đó, còn hần thì lại đau khi rời xa nó!

Ngày hôm sau là ngày hần ra đi, bay sang Mĩ để du hx trong 4 năm. Hần sắp xếp đồ gọn gàng để chuẩn bị cho chuyến bay, hần muốn ns nó:" hãy đợi ah,ah sẽ quay về" nhng sao hần ko lm dc, hần sợ nó tổn thương. Còn nó ngồi 1 mik, nghĩ về chuyện hần ra đi, nó bik hum nay là ngày hần đi nhng nó ko thể tiến hần dc vì nó sợ, sợ cái lúc tiễn nó khóc lm hần đau hơn... nó lo nhìu lém! Nhng cúi cg nó vẫn hiểu dc là mik phải đến để tiễn hần nhng mik sẽ kiềm chế ko cho hần thấy mik khóc là dc! Nó chạy đi thay đồ để ra sân bay tiễn hần, nhng lúc nó ra tới sân bay c~ là lúc máy bay đã cất cánh!! Hần ra đi trong nỗi đau vô vọng, còn nó thì ở lại zs niềm đau chết con tim!! Nỗi đau tuyệt vọng càng dâng tràn!! Từng ngày trôi qua nó chết trong im lặng!! Nó thầm nghĩ:" Ngày ah đi là lúc nụ cười em dần tắt thay vào đó là giọt lệ tràn khoáy mi"".....(tg thương cho 2 ng' này quá!! lm sao đây??)

Chap 4 đã hoàn thành trong niềm đau. M.n hãy ủng hộ ik nữa nhé! hãy góp ý ik!!!

5. Chương 5: Cô Độc 1 Mik!

Ngày hần đi, là ngày mak nụ cười nó dần tắt thay vào đó là con tim băng giá và khuôn mặt lạnh lùng. Cô bé ngày nào tươi cười, ngây thơ, hồn nhiên, tình nghịch bây h đã thành 1 cô nàng trưởng thành vs con tim lạnh!! Trong suốt 1 năm tr' nó chỉ ở trong phòng dần vật mik, khóc, ko ăn ko uống, nó đau lắm, từng ngày

trái tim nó từ từ vỡ, và rồi trái tim nó đã vỡ vì hấn và trở thành trái tim bằng mak ko 1 ai có thể phá vỡ nó ngoài hấn. Nó thầm mong, thầm nghĩ:” Mong ah hãy vì sớm zs em, em đau lắm ah ak” nó vừa ns nước mắt lại tuôn trào. Nó hét:

aa..... hét để quên đi hấn,....

Nó muốn quên hấn đi nhng lại ko dc, ~ hình ảnh xưa nó và hấn ngày trc đều hiện rất rõ trong đầu nó, nó muốn điên lên, muốn rời xa cõi đời này để nó ko còn phải gặp hấn, ko muốn lm hấn đau vì nó.....

- Hãy về bên em dc ko ah?
- Ah về đi em muốn ah ở lại mak?
- Ah đừng lm em đau nữa dc ko ??
- Em yêu ah mak, ah về zs em dc ko em nhớ ah lắm!

.....Nó hét, nó ns trong niềm đau vô vọng!

Còn hấn, mỗi ngày trôi qua hấn vẫn đau như nó, hình như hấn cảm nhận hết tất cả ~ j nó hét, ~ j nó ns,.... Mỗi lần cảm nhận dc con tim hấn lại nhói lên, lm hấn muốn bật khóc vì nó. Tuy du hx nhng ko có ngày nào mak hấn ko nghĩ đến nó. Một năm trôi qua rồi, mak hấn vẫn thế, vẫn là 1 còn ng‘ lạnh lùng, kiêu ngạo, khó tính, cố chấp..... nhng chỉ riêng biệt là con tim hấn đã bóng băng vì nó. Tình hình quá căng thẳng, hấn yêu nó quá nhiều hấn mong là sẽ gặp lại nó sau 4 năm du hx. Hấn hứa zs lòng mik:” Sẽ ko bao h thay đổi, vẫn mãi mãi yêu em và ah muốn em sẽ thành zk của ah mãi mãi, ah chỉ yêu mik em thôi Dương Hoàng Nhi ak, cô bé ngox của ah”

Càng nghĩ hấn lại càng nhớ nó nỗi nhớ tuyệt vọng, 2 ng‘ ở 2 phương trời khác nhau, nhng chung 1 nỗi nhớ về nhau. Muốn ở bên cạnh nhau nhng lm sao dc chỉ cảm nhận dc qua sự yêu thương thôi! Hấn mong 4 năm hấn sẽ trở thành 1 ng‘ đàn ông trưởng thành, chín chắn hơn để bảo vệ nó, ko muốn nó phải rời xa hấn. Thật sự hấn muốn về vs nó ngay lúc này, nhng lại bị việc hx ngăn cản. Hấn muốn hét lên cho cả thế giới này bik là: ” ANH YÊU EM DƯƠNG HOÀNG NHI AK”.

Mỗi ng‘, mỗi nỗi nhớ về nhau. Ko bik đến bao h mới gặp lại, khó khăn trắc trở họ có vượt qua để đến zs nhau dc ko?? M.n hãy đón xem chap 6 của mik nhé! m.n hãy góp ý ik nha!

6. Chương Chap 6: Bị Ép Hôn!

Chap 6 của mik nak!! chap 6: Bị ép hôn!

Sau những nỗi đau, tổn thương mà khi hấn ra đi để lại nó cô đơn, buồn tuổi, 1 thân con gái gánh vác việc trong, việc ngoài nhng cái mak lm nó đau nhất là ko có hấn ở bên. Hai năm trôi qua, nó vẫn vậy, lạnh lùng, ko nói năng, ko típ xúc zs ai, ko quan tâm.....Nó lạnh lùng như thế đến 1 ngày,.....

- Ko! Con ko muốn, con ko thể cưới người con ko yêu dc ba mẹ ạ!.....nó hét trong nỗi đau.....
- Con gái à! Hãy nghe ba nói được ko con??? Ba nó
- Ko con ko muốn nge cái j cả? Ba mẹ đừng ép con! Con ko muốn!.....
- Đừng như thế mà con gái! Con gái ngoan mà hãy nge lời 3 mẹ 1 lần này thôi dc ko con?? mẹ nó
- Ba mẹ đừng nói nữa con ko muốn nhắc đến chuyện đó!.....niềm đau lại dâng..... nói xong nó chuẩn bị rời ghế chạy lên phòng.....
- Con đứng lại đó cho ba mẹ, con phải cưới nó, gia đình chúng ta nghèo, gia đình bên đó chịu thì là phúc “BA ĐỜI” nhà ta đó còn có bik ko?? ba nó nhấn mạnh chữ 3 đời(3 đời thì đã sao chuk tại sao lại ko hỉu cho con mik chuk, tg thất vọng quá!)

- Huk.....(hơi vô lễ nhng đúng)....“phúc 3 đời thì đã sao”?? Vậy ba mẹ có hiểu cho hoàn cảnh của con ko chứ! Hạnh phúc sắp đặc... huk... con khinh điều đó! Hạnh phúc dả tạo..... con ko muốn..... nó vừa nói vừa khóc.....

- ” Chát” nắm đầu tay in trên má nó. Ba nói cho con bik, ba ko chiều con nữa, hãy làm theo những j ba vừa nói nếu ko con đừng trách ba! ba nổi nóng....

- Ba.....ba....baaaaaaaaaa.....(nó gọi theo nhng ba đã đi)... ba, con ko muốn mà.....hixhix..... nó khóc.....

- Thôi con ak! Ba đã dứt khoát thế rồi con ko thể nói gì nữa đâu, mẹ muốn zúp con nhng vì gia đình nên đành thế thôi con ak! Mẹ xin lỗi!..... Mẹ nó nói trong tuyệt vọng

- Mẹ giúp con nói vs ba đi mẹ, con xin mẹ mak, mẹ ơi..... nó khóc van xin mẹ, nhng cúi cùng ko được gì!

Nó đành im lặng đi lên phòng khóa chặt cửa và ngồi khóc. Nó nghĩ đến hần, nó thấy có lỗi zs hần nhiều lắm, thật sự chưa bao h nó thấy có lỗi zs hần nhiều như thế cả! Tim lại nhói lên, theo từng nhịp đập làm nó khó thở. Nó hét nhiều lắm! Ở bên ngoài, nghe nó hét, mẹ nó đau đớn lắm nhng vẫn không bik lm sao cho nó nữa. Ép hôn!! điều mà lắm cho nó ghét và hận nhất đối zs cuộc sống bao lâu nay của nó! Thật sự nó ko bik lm thế nào thoát khỏi tình huống này nữa, một bên là cha mẹ, một bên là người mà nó yêu nhất, giữa chữ “HIẾU” và chữ “TÌNH” nó vẫn ko bik chọn cái nào cả. Nó muốn cả 2 nhng ở đời không có cái gì được cả 2 cả, nhận 1 phải trả 1.

Nó sẽ làm sao, nó sẽ chọn bên nào, các bạn hãy đón xem chap 7 của mik nhé! Góp ý ik nhé!!

* * * * *

Làm vk ah mãi mãi em nhé!

7. Chương Chap 7: Kí Ức Trở Về!

Xin lỗi mọi người mik ra chap hơi muộn tại đg bận thi, từ nay mik sẽ ra chap thường xuyên hơn. Mọi người góp ý và ủng hộ ik nhé!

8. Chương Chap 8: Mất Trí Nhớ!

Xin lỗi mọi người! Mik ra chap bị trễ tại thời gian này công việc nhiều quá! Mọi người cùng theo dõi chap 8: Mất trí nhớ!

Sau khi được đưa lên phòng chăm sóc, nó đã chìm trong giấc ngủ kéo dài một tuần. Và cũng là lúc kết thúc khóa học của hần và hần trở về nước tìm nó. Khi mới vừa xuống sân bay, hần nhận được thông báo có gì đó gấp rút và căng thẳng lắm! Hần vội quay xe và tiến thẳng về phía bệnh viện, nơi nó đang chìm vào giấc ngủ say.

Brừm..... Tiếng nổ máy, hần vội chạy thật nhanh với tốc độ khá lớn.

KÉTTTTTTTTTTTTTTTTT..... Hần dừng lại trước cổng bệnh viện. Chạy vào hỏi nhân viên, và tìm đến phòng của nó. Thấy nó, tim hần đau lắm!!

Chỉ trong phút chốc nằm chăm sóc nó, hần ngủ thiếp đi. Nó dần dần cử động lại, đầu đau nhứt, nó không còn nhớ gì cả. Bỗng thấy hần, nhưng nó không biết hần là ai? (mất trí nhớ thiệt rồi), nó nhấc tay lên vuốt lên tóc hần, nhìn kĩ mặt hần nó thầm nghĩ: nhìn khuôn mặt ấy trông quen lắm! Nhưng nó vẫn không thể nhớ hần là ai? Nó lục lại trí nhớ, cuối cùng vẫn không được, kết quả là một con số 0.

Bỗng hấn tỉnh dậy, thấy nó liền lại ôm chầm lấy nó. Nó có cảm giác rất quen nhưng lại vẫn đẩy hấn ra.....

- Buông tôi ra đi! Anh làm cái quái gì thế!_____ nó nói thế nhưng sao tim vẫn đau dù ko nhớ rõ! tại sao như thế???

- Em nói cái gì thế hả Nhi? Chẳng lẽ em lại giận anh sao?_____ hấn đau khi nghe nó nói như thế!(tình hình là hấn vẫn chưa bik nó bị mất trí nhớ)

- Ủa sao ah lại biết tên tôi?(mất trí nhưng còn nhớ tên, tuổi,.....)_____ đầy nghi ngờ

- Anh chính là chồng tương lai của em đây mà Nhi??_____ nghi ngờ còn hơn nó

_____ Cách

- Chào cháu!_____ ba/mẹ nó

- À! Vâng. Cháu chào bác!_____ hấn

- Uhm. Mà cháu là gì của con ta???

- Zà....zà.... cháu là bạn trai của Nhi nhà Bác_____ ngập ngừng! Mồ hôi toát ra...

- Ủa? Vậy hả cháu? Sao ta lại không nói gì về cháu hết vậy??_____ nghi ngờ

- Hi ^^.....(gãi đầu) Cháu cũng không bik? Nhưng chúng cháu mới quen nhau được gần 1 năm, trong lúc Nhi lm việc tại nhà cháu ạ!_____(lễ phép góm chưa kìa!)

- Ồ..ồ! Vậy mà ta lại ko bik???

- Hi!_____ ngượng rồi!

- Nhưng bi h Nhi.....

- Nhi sao hả bác?

- Con bé mất hết trí nhớ rồi!_____ sợ hãi nề lại đến

- HẢ??? Bác nói sao? Nhi.....Nhi mất trí nhớ?? Tại sao?? Tại sao lại như thế?? Ai đã làm, ai lại hại bạn gái tôi!_____ từng cơn đau nhói liên tục áp đảo hấn.....

- Cháu bình tĩnh lại đi. Con bé đã bị tai nạn, và mất trí. Là do ta! Do ta ép hôn nó nên mới xảy ra cơ sự thế này. Ta đáng chết mà. Làm cha mà ko hiểu con lại áp đặt nó. " Chát".....đáng chết...."chát".....ta đáng chết mà. Cha nó tự suy nghĩ và tót vào mặt mik nhưng bị hấn cản lại_____

- Thôi! Bác à! Đừng tự dằn vặt mik như thế nữa. Sự việc xảy ra bác cũng đâu muốn thế, đúng ko ạ?? Bác bik như thế là sai rồi thì hãy cố gắng vun đắp lại cho nhi chứ đừng tự đánh mik như thế!_____ nói để an ủi bác chứ hấn vẫn còn đau vì cú sốc của Nhi.....

- Bác.....bác cảm ơn con vì đã không trách bác. Bác cảm thấy có lỗi vs con nhất là Nhi_____ tội lỗi

- Thui Bác à! Sự việc xảy rồi đành chấp nhận.....

- Ừ.

_____ Quay lại tới nó

- Hai người là ai?? Mà tại sao tôi lại ở đây???

- Đây là cha em. Còn anh chính là bạn trai mà em yêu thương nhất: Hoàng Gia Minh đã trở về rồi!!_____ hấn nói cho nó hiểu

- Đây là cha. Còn anh là bạn trai tôi_____ nó chỉ từng người.....

- Đúng!

- Không phải! Tôi làm gì có bạn trai cơ chứ!_____ nó nói nhng sao trong đầu nó lại cảm thấy hần rất quen và tim dần dần thất lại khiến nó gần như ngừng thở.

- Em nói sao? Thật sự em không nhớ gì sao???

- Tôi.....Tôi.....aaaaaaaaaaaaaaaa.....tôi ko bik, ko nhớ gì cả ra ngoài đi! Cho tôi yên!.....

- Nhi.....Nhi! Em tỉnh lại đi được ko? Đừng làm như thế vs anh chứ!

- Thôi cháu à! Chúng ta hãy ra ngoài cho Nhi bình tĩnh suy nghĩ lại đi. Nó mất trí nhớ rồi! Con đừng làm nó rối nữa!_____ba nó khuyên

- Zà, Vâng!_____Câu trả lời nặng trĩu

_____Cạch_____Khóa cửa

Nó ngồi trong phòng suy nghĩ dấn vặt mik mà vẫn ko nghĩ ra, hần là ai?

Kết thúc chap 8. Có gì góp ý ik nha. Đón xem chap 9: Vô tâm và sự thật được phơi bày!

_____Làm vk anh mãi mãi em nhé!_____

9. Chương Chap 9: Vô Tâm Và Sự Thật Được Phơi Bày!!

Chap 9: Vô tâm và sự thật được phơi bày!

_____Sáng hôm sau_____Cạch

- Em dậy rồi hả Nhi??_____thấy nó đã dậy

- Anh là ai? Mà sao lại đến thăm tôi!_____băn khoăn

- Hi. Rồi em sẽ biết_____đau thật

- Nhưng.....nhưng anh phải nói cho tôi biết chứ!

- Anh là ai?? Anh là gì của tôi??_____vẫn còn băn khoăn

- Được! Anh sẽ nói cho em biết nhưng anh chỉ sợ em lại đau nhứt khi nghe anh nói thôi!

- Không sao đâu! Anh nói cho tôi biết đi! Tôi xin anh đó.

- OK!

- *tiếp lời* Em chính là Dương Hoàng Nhi con gái nuôi của ông Dương Minh Phong và bà Âu Hoàng Lan. Còn anh!.....Chính là bạn trai của em 4 năm về trước. Và Trương Hoàng Nam chính là anh trai của em đã thất lạc từ 17 năm nay. Cuối cùng người cứu sống em vẫn chính là anh trai Hoàng Nam.....

- Anh nói sao?? Sự thật là thế sao?? Tôi không tin?aaaaaaaaaaaa....._____cơn đau đầu lại nhói lên vì bệnh chưa trị hết

Mấy ngày trước

- Cháu à! Bác có sự thật muốn nói cho con biết nhưng con đừng nói với Nhi, được không con?_____ba Nhi

- Zà, vâng Bác có điều gì cứ nói với cháu ạ!

- Thật ra, Nhi chỉ là con nuôi của bác..... Bác nhận nó làm con nuôi vì hồi bé, nó bị bỏ rơi và mẹ Nhi đã thấy và mang nó về bảo bọc nó. Bác thường hay nói mẹ nó đem đến viện trẻ mồ côi nhưng bà ấy không chịu và lại bác gái lại không sinh được nên thôi nhận nó làm con nuôi. Nó khá là ngoan ngoãn, bác rất hài lòng về nó.

- Zà vâng. Nhi thật khỏe, con thương Nhi quá Bác ạ!

- Ủm*cười nhẹ*. Và còn một điều nữa là:..... Nam! Người bị ép hôn với nó lại là anh trai thất lạc của nó từ bấy lâu nayvaf cũng chính là người cứu nó thoát chết ngày hôm đó!

- Bác nói sao ạ! Nam.....Nam chính là người cứu Nhi sao?

- Đúng!

- Ông trời làm khổ Nhi như thế vẫn chưa đủ, lại thêm chuyện này nữa sao?

- Thật khổ cho con bé nhưng con đừng nói vs Nhi nha, bác sợ nó buồn.

- zạ vâng! Ccháu sẽ quan tâm đến cô ấy nhiều hơn.

- Ủm.

_____ sự thật phũ phàng

_____ quay lại hiện tại- Nhi! Em ko sao đó chứ! Cũng tại em cả. Anh nói rồi lại không nge. Thôi nghỉ đi._____ đỡ nó nằm xuống.

-*hắc tay* Bỏ tôi ra đi. Đừng đụng vào tôi. Tôi cấm anh!_____ dứt khoát

- Nhưng...nhưng mà.....anh.....anh.....

- Không nhưng nhị gì hít. Tôi nói rồi đó....* quay người, tránh mặt*

- Nhi.....Nhi....em không thể làm thế được. Đừng làm như thế với anh mà Nhi....._____ tim nhói lên rồi- Anh về đi. Để tôi yên_____ vô tình thật

- Zậy thôi! Anh về. Em cẩn thận đó_____ đành phải về, tim vẫn nhói lên từng nhịp.....

_____ Cách

Việc mất trí nhớ của nó làm biết bao nhiêu người phải đau khổ nhất là hấn. Nhưng đành vậy, sự việc đã xảy ra, cũng không có ai mong muốn như thế. Khi hấn về, nó mới nghĩ lại nhưng câu nói của mik và cách cư xử thái hóa của nó, tìm lại nhói lên khi nghĩ về hấn, tự trách mik nhưng không bik lí do.

- Tại sao mik lại nói vs anh ta như thế nhỉ?

- Mik cư xử có quá đáng ko?

- Uả mà tại sao mik lại nghĩ đến anh ta như thế nhỉ?

- Tại sao mik lại cảm thấy anh ta rất quen và mỗi khi nói chuyện và ở bên cạnh anh ta mik cảm thấy rất ấm áp và hạnh phúc cơ chứ!??

- Thật kì lạ? tại sao tim mik cứ nhói lên từng nhịp và như dần dần tắt thở cơ chứ??

_____ Dần dần nó thiếp đi, chìm dần vào giấc ngủ cùng với cơn đau.

Kết thúc chap 9. Sự thật đã rõ ràng nhưng nó vẫn bình thường và vô tâm như thế. M.n góp ý ik nha!

_____ Làm vk anh mãi mãi em nhé!_____

10. Chương Chap 10:vô Vọng...ra Đi!

Chap 10

Từ khi bị nó không quan tâm, bỏ rơi. Hấn rất đau, hấn muốn mik rời khỏi thế giới này để nó không còn gặp lại hấn, và hấn cũng sẽ không đau như thế này nhưng quyết định cuối cùng của hấn là ra đi trong vô

vọng. Hạnh phúc bị vụt mất nhưng hắn vẫn không bik làm sao??? Rồi ngày hắn ra đi không gặp lại nó cũng đến.....

23H ĐÊM

Tại sân bay_____lẫn quẩn trong sân bay, nghĩ về người mà hắn yêu nhất lại xua đuổi hắn như thế và hắn trước khi đi vẫn để lại cho nó một bức thư vô cùng ý nghĩa kèm những hình ảnh lúc trước nó và hắn đã từng hạnh phúc.....máy bay đã cất cánh

_____trên máy bay lúc đó

Hắn suy nghĩ rất nhiều, tự đặt câu hỏi ik:

- Tại sao mik lại nghĩ ra cái cách trốn tránh này chứ??
- Chẳng nhẽ mik hết yêu cô ấy rồi sao??
- Không thể nào?? Không phải như vậy đâu??
- Đáng lý ra mik phải ở lại với cô ấy chứ??
- Nhưng sao mik lại như thế này cơ chứ??

_____Tự hỏi một hồi lâu rồi hắn thiếp đi vì quá mệt

Trở lại bệnh viện, tại phòng của nó:_____cách

- Chào con!_____ba nó
- Zạ vâng, con khỏe
- Con thấy sao rồi?
- zạ.....con....con chưa nhớ được gì cả
- ừm, cũng phải thôi! Còn phải điều trị dài dài mà!
- Zạ. vâng

_____trên bàn

- Uả con có thư này Nhi?
- Zạ vâng. Để con xem.....

_____Mở thư và đọc

Nó vừa đọc vừa ngẫm nghĩ lại lời hắn nói.....lại đặt câu hỏi ik và có chút gì đó nhói lòng.

- Tại sao ah ta lại ra đi?
- Tại sao ah ta lại viết thư để lại ik chứ ko phải ai khác?

.....

- Nhi.....Nhi.....Nhi.....
- O..... Zạ vâng có chuyện gì vậy ba??
- Con làm gì mà ngồi đọc bức thư lại thần thờ như thế hả?
- Zạ.....zạ.....Cái ah hùi bữa đã đi về Mĩ để lại thư cho con.
- Con nói sao? Minh đã về Mĩ và để lại thư??
- Zạ vâng
- Không thể nào, không thể như thế được...__
- Sao vậy ba??

-À...Ừm....không có gì đâu con.____

- Vàng_____tuy trả lời như thế nhng lòng vẫn còn hoài nghi ba giấu mik chuyện gì đó

- Thôi ! Ba về đây, con hãy giữ sức khỏe.

- Zạ vàng, ba về cẩn thận.

-Ừ.

_____Cạch

Lúc ba về, tìm nó bỗng nhói lên và cũng không bik lí do tại sao?? Và ngồi đọc lại bức thư nước mắt nó bỗng rơi xuống khóe môi, vị khá đắng. Và nó thiếp đi với từng dòng thư của hấn.....

11. Chương Chap 11: Chữa Bệnh (1)

Xin lỗi m.n nha! Tại máy tính bị hư nên không thể thông báo trước được..

Chap 11:Chữa bệnh (1)

Sau khi ngày hấn đi, nó được ra viện. Rồi cả ba và mẹ nuôi của nó quyết định cho nó sang bên Mĩ chữa bệnh, để tìm lại trí nhớ cùng bạn của nó là Nguyễn Hoàng Diệu Hằng....._____giới thiệu sơ về người bạn này chút nha.

- Nguyễn Hoàng Diệu Hằng: bạn của nó hồi cấp 1. Du học bên Anh mới về. Cô nàng này dễ thương cũng không kém Nhi là mấy. Và điều đặc biệt là biết tất cả mọi chuyện giữa hấn và nó.

Làm thủ tục xong, Nó và Hằng chuẩn bị lên máy bay lúc 22h.

_____22h tại sân bay

- Chào ba mẹ con đi!

- Uừm! Đi mạnh khỏe nha con_____mẹ nó”

-Zạ vàng! Mẹ đừng lo, con sẽ về sớm.

- Zậy con zs Hằng đi đi để trẻ đó con!

- Zạ con đi đây_____đồng thanh

_____Máy bay cất cánh

_____Tại sân bay lúc đó

- Thôi mik về đi ông_____mẹ nó

- Uừ! Về_____ba nó

- Mong sao cho con nó hồi phục sau khi chưa bệnh_____mẹ nó

- Tôi cũng mong là thế_____ba nó

_____Tại Mĩ_____Bệnh viện Vinmec

- Thôi vào hỏi bác sĩ về việc chưa bệnh đi Nhi_____Hằng

- Ừ! Tui vs pà đi zô lun nha!!!

- OK!Let's go!

- Được! Tui sẽ cố gắng. _____ *đập tay*

- Yeah!! Let's go!

_____ Tại phòng khám _____ Cách

- Chào bác sĩ!

- Chào hai cô bé.

- Vâng!

- Có tinh thần để điều trị chưa??

- Zà rồi, bác sĩ

- Ok. Bắt đầu nào.

_____ Phòng điều trị

- Cố lên nha Nhi

- Ok

Nó được điều trị bằng những loại thuốc từ thảo mộc, được học.....rất hiểu quả. Sau 1h điều trị xong, nó được đưa đến phòng dưỡng bệnh.

_____ Phòng bác sĩ

- Bác sĩ! Ca điều trị sao rồi ạ?

- Rất tốt! Nhưng.....

- Sao ạ??

- Nhưng vết thương quá nặng nên việc điều trị chỉ chiếm 40%, còn 60% còn lại là nhờ vào người thân nhất của cô bé ấy trước kia.

- Vậy sao ạ??

- Phải. Nhớ cho cô bé ăn uống đầy đủ dinh dưỡng, hoạt động thường xuyên, cho cô ấy nghe nhạc nhiều hơn và điều đặc biệt là đầu tiên cho tâm trạng cô ấy được thoải mái để hồi phục và về sau thì nếu có điều gì quan trọng nên để hồi phục gần như hoàn toàn thì mới được nói vs cô ấy, nếu như tình trạng hiện giờ thì hồi phục khá là lâu....

- Vâng! Cảm ơn bác sĩ.

- Không có gì! Đó là bổn phận của một bác sĩ như tôi phải làm mà.

- Vâng. Chào bác sĩ

- Chào cô.

Ra khỏi phòng, vs tâm trạng không được vui cho lắm vì ca điều trị không như mong muốn của Hằng.

_____ Tại phòng bệnh

Khi đến phòng, nó còn mệt nên trong tình trạng hôn mê, thấy vậy Hằng chạy về nhà nấu cháo cho nó theo lời bác sĩ đã nói.

Kết thúc chap 12. Mọi người cố gắng góp ý ik nha. Chờ chap 13:Chữa bệnh(3) nhé!!

_____ Làm vk ah mãi mãi em nhé!! _____

13. Chương Chap 13:chữa Bệnh (3)

Xin lỗi m.n nha! Mik đã đăng truyện hơi chậm....

Chap 13:Chữa bệnh(3)

Nấu cháo xong, Hằng đem cháo đến bệnh viện cho nó ăn hồi phục lại sức khỏe.

_____ Rồi khỏi nhà, trên xe.....

Hằng nghĩ ngợi đến lời của bác sĩ, mà ko chú ý đến mik đang lái xe, bỗng:

- KÉTTTTTTTTTTT_ Bi gời hồn mới nhập lại(^^ hơi quá), giật mik thẳng gấp.....
- Tiếng nói vọng ra từ xe ai đó...Cô đi xe cái kiểu gì đó hả??_ câu nói của kon trai khi bị đâm xe(giờ t/g mới bik^^, mak tò mò ko bik ai ik chứ lị??)..
- Biết mik có lỗi nhuq vẫn lên tiếng phản kháng.... Anh ăn nói kiểu gì đấy? Là do anh chứ có phải tôi??
- Cô ăn nói đàng hoàng nha! Đi đứng kiểu zậy, làm hư xe tôi rồi!
- Bao nhiêu? Tôi đền là được chứ gì?_ câu nói ngang bướng(cũng đúng thoy)
- Cô nghĩ trả được sao??
- Tại sao lại không? Thôi không nói nhiều, tôi đg có việc. Tôi đi đây...
- Đứng lại. Làm hư xe tôi mà không zám nhận hả?
- Thôi được! Giowf anh muốn gì?
- Làm osin cho tôi một tháng. Ok?
- Cái gì? Osin á! Mơ đi.
- Giờ sao, có làm hay không, hay là.....
- Hay là gì chứ. Ok thì Ok, tôi không sợ.._có chút lúng túng
- Bắt đầu từ bây giờ, Ok?
- Không được, ngày mai đi, giờ tôi có việc rồi...
- Vậy thì Ok, ngày mai..Mà cô cho tôi địa chỉ nhà và số điện đi!
- Chi z??Có cần làm thế không?
- Nếu không cô chuồn thì sao?
- Hzzzzzzz..Thôi được. 01654832***, 25 Ngõ Mây. Q3..(t/g lấy đại ik nhá)
- Được rồi đó, cô đi đi.
- Cảm ơn.

Rồi nụ cười nham hiểm phát ra từ người con trai đó.(Nói thật kon trai mà nhỏ mọn quá đi mất).

_____ Phóng xe đến bệnh viện_____ Chạy lên phòng

Nó đã tỉnh.....nằm nghĩ ngợi gì đó???

- Uả? P' tỉnh rồi afk!
- Ừm tui tỉnh zồi..
- Ừm. Tôi xin lỗi đến trễ tại có tí chuyện.
- Không sao mà chuyện gì thế??
- Ngồi kể cho nó ra hết câu chuyện, rồi nó cũng suy xét.. thấy có cái gì đó khó hiểu

- Thôi ăn cháo đi.
- À!Ừm..
- Cháo ngon đó.
- Tks nhan,^^
- Mà p' có nhớ ra cái gì không??
- Chưa. Tui chưa nhớ ra gì cả.
- Ừm_____về buồn
- Nhận ra điều đó..Thôi không sao, tui sẽ cố gắng.
- Ừm.

Hết chap13. M.n cố gắng chờ chap sau nhá..

_____Làm vk anh mãi mãi em nhé!!_____

14. Chương Chap 14:cơn Ác Mộng-trí Nhớ Dằn Hồi Phục!!

Xl m.n Nhiều nhé!!!Chap 14: Cơn Ác Mộng-Trí nhớ dằn hồi phục!

Chap trước mình chưa thông báo cho các bạn biết: Người gây ra tai nạn giữa người con trai với Hằng, đó chính là Trương Hoàng Nam, anh ruột của nó. Qua Mỹ Trước nó được vài hôm!! Nó thì chưa biết được chuyện Nam qua Mỹ!! Cả Hằng cũng không biết Nam!!!Còn Hắc thì bay qua Anh để quên nó!!! (TT_TT)

_____Tại Anh

Hắc chỉ biết vui đầu vào công việc!!!

- Chiếc xe Lamborghini Reventon Roadster(Siêu xe đắt nhất) dừng trước cổng một Tập Đoàn lớn:RoYa!!
- Mình sẽ giới thiệu về Tập Đoàn này!: Tập Đoàn lớn nhất Thế Giới, do Ba hắc thành lập nhưng sau 1 năm nữa hắc sẽ trở thành người thừa kế Tập Đoàn này!!

_____Tại quầy tiếp tân

Hắc bước vào Cty với dáng vẻ đầy Uy Quyền, Lạnh Lùng....Khiến ai cũng phải sợ, né tránh!!

- Cô gọi ngay Minh Tuấn đến cho tôi!!__hắc nói với tiếp tân
- Zà! Vâng! Tôi sẽ gọi ngay!!__Cô tiếp tân vs vẻ mặt sợ sệt gọi ngay cho Minh Tuấn!!!

Aren't you somethin' to admire

Cause your shine is somethin' like a mirror

And I can't help but notice

You reflect in this heart of mine

If you ever feel alone and

The glare makes me hard to find

Just know that I'm always

Peering out on the other side

-Nhạc chung điện thoại Tuấn rung lên!

- Alo!!Có chuyện gì?___Lạnh lùng không kém hẳn

- Zà! Vâng! Cậu Gia Minh bảo cậu đến Cty có chuyện gấp !!

- Được rồi! Nói với cậu ấy 5' nữa tôi sẽ đến!!

Tút.....Tút

-Mình giới thiệu về Trần Minh Tuấn chút Nhé!!;Người bạn thân, đồng nghiệp, của hẳn tại Anh!! Rất điển trai, Cool Boy, nhưng không tới nổi như hẳn!! Làm việc cho Tập Đoàn RoYa nhà Hẳn được 5 năm!!

___Quay lại

- Thưa cậu!! 5' nữa Cậu Minh Tuấn sẽ đến!!

- Uk!!___Lạnh lùng quay đi lên phòng

_____Tại phòng làm việc của hẳn_____Cạch_____

- Có chuyện gì sao/? Minh???

- Ủ!! Tui Đang có chuyện cần nhờ ông đây!!

- Chuyện gì??

- Ông điều tra zùm tui về vụ việc của Cô bé Dương Hoàng Nhi zùm tui!!

- Ủ!Được mà có chuyện gì giữa cậu và cô ấy sao/?___thắc mắc vì Tuấn chưa bik đc chuyện giữa hẳn và nó!___

- Ông cứ điều tra zùm tôi!! Càng sớm càng tốt!! Tui sẽ nói vs ông về chuyện này sau!!

- OK!! ___Không thắc mắc gì nhiều!!

Còn một mik trong phòng!!Hẳn lật sắp tài liệu!! Làm việc điên cuồng!!Nhưng có lẽ khó để hẳn quên được nó!!

Tối đến, lại vào Bar, uống rượu say khướt đến khuya mới về. Có hôm, thì qua sáng hôm sau mới về nhà. Hẳn ôm nỗi đau, nhớ về nó!! Hẳn khóc nhiều lắm, suy nghĩ cũng rất nhiều!!

_____Tại bệnh viện lúc đó

Nó còn ngủ và hình như gặp ác mộng thì phải!! Có một hình dáng quen thuộc hiện trong tâm trí nó nhưng vẫn không rõ cho lắm!! Các cuộc vui chơi, nói chuyện vui vẻ hạnh phúc bên hẳn đều hiện về nhưng khuôn mặt hẳn lại không rồi!! Rồi có chuyện gì đó xảy ra, khiến nó mất trí nhớ.....Nó la lên:

-Không!! Không!!....Đừng rời xa em!!___Cùng với tiếng la hét là tiếng khóc

-Nó khiến Hằng tỉnh giấc!Vì trông nom nó mà đuối sức==”___Có chuyện gì vậy Nhi? Tỉnh lại đi!!

- Nó thức giấc!!___Oh!! Tui không sao, tui mới gặp cơn ác mộng!!

- Ác mộng sao?? Trong cơn ác mộng như thế nào//??

- Oừ thì.....Nó kể hết sự việc trong ác mộng cho Hằng nghe, Hằng bỗng giật mình hỏi nó, khi nghe nó nhắc đến hẳn(vì Hằng cũng biết hẳn là người yêu nó)....:- Sao? Trong ác mộng p' gặp một người con trai sao??

- Ủ! Sao thế?___nó ngạc nhiên trước phản ứng của Hằng

- Mà p' có nhớ mặt người đó không/??

- Tui không biết, nó cứ thoáng mập mờ lắm!!

-Ủ!___Vui vì bik nó có thể nhớ lại nhưng cũng buồn vì nó không nhớ mặt hẳn.

Rồi sau một hồi suy nghĩ, Hằng quyết định kể cho nó mọi việc giữa hẳn và nó lúc trước. Bỗng cảm thấy tim đau nhói, và nhớ đến cái lúc mà nó còn mất trí hết hủ hẳn đi, nó đau lắm!!

- Hằng, cho tôi về Việt Nam tìm lại anh ấy đi!!
- Không được pà còn chưa hồi phục hoàn toàn đâu!!
- Nhưng tôi nhớ rồi mà!!Pà cho tôi về Việt Nam đi!!
- Không được đâu!! Tui xin pà!! Khi nào pà bình phục hẳn tui cho pà về!!
- Zậy thì thôi!! Cũng được!_____ trả lời trong buồn bã
- Uừ!! Zậy được!!Để tui đi kêu bác sĩ đến khám lại cho pà!!
- Ủ! P' đi đi!!

_____ Cách _____ tại phòng bác sĩ

- Chào bác sĩ!
- Mời cô ngồi!!
- Vâng!
- Cô ấy có gì sao??
- À! Không có gì nghiêm trọng! Chỉ là cô ấy đã nhớ lại chút ít rồi ạ!!
- À! Vậy thì tốt!! Tiến triển rất nhanh! Tôi tin chak cô ấy sẽ sớm hồi phục thôi!! Để tôi đến kiểm tra lại cho cô ấy!!
- Vâng! Cảm ơn bác sĩ!
- Không có gì! Đó là nhiệm vụ của bác sĩ chúng tôi mà!!

_____ Quay lại phòng nó _____ Cách

- Chào cô!
- Vâng____nó
- Cô cảm thấy mình sao rồi!!
- Tôi đã nhớ được chút ít rồi ạ!!
- Tốt lắm!! Cô cứ duy trì thì sẽ sớm lấy lại được trí nhớ!! Mà cô có cảm thấy đau đầu khi nhớ về kí ức không??
- Vâng! Không ạ!
- Zậy được! Cô nằm nghỉ! Duy trì trí nhớ thì có thể cô sẽ được ra viện sớm thôi!
- Vâng! Chào bác sĩ!
- P' ăn gì không tui đi mua?____Hằng
- À không tui không đói!!
- Uk!
- P' nhớ giúp tui hồi phục lại trí nhớ nhé!!
- Ok thôi!!_____

Cả hai cười phá lên vì vui sướng nhưng bên Anh thì lại một nỗi đau vô thức!!

——Kết thúc Chap 14 nhé!——

_____Làm ____Vk ____Anh _____Mãi mãi ____Em nhé!! _____

15. Chương Chap15: Ôxin-thông Tin Được Tiết Lộ!!

Chap 15:Ôxin-Thông tin được tiết lộ!!

_____Tại bệnh viện_____7H

Nó đã dậy vì nhớ ai đó, nó rất khó ngủ nên đành dậy sớm!!

Cạch

- Uả? Pà zậy rồi à?? Sớm thế??

- À. UK. Tui khó ngủ quá pà à?

- Có gì sao??

- UK. Ác mộng cứ tiếp diễn trong đầu tui, tui lại nhớ về người đó thì phải, không ngủ được!!

- UK, cũng phải, tại trong thời kì dần hồi phục mak!!

Tình yêu của anh thật nhỏ nhoi. Cô gái xinh xắn với ba mét bẻ đôi.

Mọi thứ dừng lại ở tương đối, và theo Anh- xtanh như vậy là tuyệt vời.

Câu trả lời là anh không cần biết, vì đối với anh là đâu có cần thiết

Vì chân dài ngắn với anh khác gì đâu. Em như vậy đã đủ làm anh u sầu

Trời sinh chân ngắn, em có làm sao?

Em chẳng xấu hổ đâu mà em rất tự hào

Chân ngắn thông minh mà, chân ngắn đáng yêu mà :3

Bao nhiêu người cao cao cúi chào em

Ngày xưa chân ngắn, em rất mỏng manh

Nên việc to việc lớn mới cần anh

Nếu như em chân dài, chẳng cần thích anh rồi

Chẳng có việc chi để anh tranh giành em

Tiếng điện thoại của Hằng reo lên!!

- Alo!! Ai vậy??

- Không nhớ tôi sao, cô nhóc??

- Nghe tiếng rất quen nhưng hình như Hằng không nhớ—Anh là.....??

- Định trốn việc hả?/?___nhẽn miệng cười đều

- Anh....Anh....Anh được lắm??___tức giận rồi

- Tất nhiên anh mà, cô bé mau đến nhà anh mà thực hiện công việc đi, địa chỉ anh sẽ gửi sau khi kết thúc cuộc gọi này, cho em 5' để đến, nếu không đừng trách anh nhá cô bé!! HAHA....

- ANH...ANH...aaaaaaa...Thôi được, đưa địa chỉ cho tôi!!

- HAHA, thế là cô bé cũng bị anh thu phục rồi, anh sẽ nhắn cho nhóc. Cho nhóc đó, nhớ nhé!! Đi cẩn thận!!

- Anh đợi đó!!

Tút...Tút...

Ting..Ting_____Tin nhắn từ Nam

Đọc tin nhắn xong, Hằng bực bội khó chịu bước vào phòng. Nó lo lắng:

- Pà sao zậy Hằng??
- À. Pà nhớ vụ tai nạn tui kể cho pà hôm trước không??
- UK. Tui nhớ! Mà có chuyện j hả- UKM. cái người đáng ghét đó bắt tôi làm Ôxin một tháng!!
- Hả?? Ai mà chơi kì zậy??
- Hzzzzzzzz, thôi tui đi đây, không có chuyện sẽ xảy ra giờ á, pà nhớ ăn cháo rồi uống thuốc nhá!!!
- O, ơ, này này.....Này...
- Hzzzzzzzz.....

Hằng chạy xuống trại xe, rồi phóng xe ra cổng, tăng tốc độ, khiến mọi người đi bên đường ai cũng phải né tránh nhường đường cho cô, lái xe với tốc độ khủng khiếp theo địa chỉ mà Nam đã đưa....

KÉTTTTTTTTTT.....Chiếc xe dừng tại một biệt thự lớn, cực kì sang trọng nhưng đậm chất phương Đông, nhìn rất bắt mắt!!

Kính kong....Kính kong.....

- Mời tiểu thư vào!! Cậu chủ đang đợi ở trong.
- Uk.

Bụp,bụp

- Tốt lém cô bé! Đến rất đúng lúc!! Tay lái cũng khá vững đấy!!_____Nhếch mép cười
- Thôi đi!! Tôi không thích nói nhiều, giờ anh muốn làm gì??___sôi máu
- Cứ từ từ, ngồi xuống uống nước đi đã!!
- Hukkkk.....Lắm chuyện!!
- Haha!! Tôi thích em rồi đấy!!
- Anh...Anh...nói cái quái gì thế, nổi hết cả da gà!!
- Zậy à!! Đưa tôi xem!!_____Nam nắm chặt tay nó, kéo sát về phía mik.

Hai gương mặt chỉ cách nhau 2cm nữa là môi chạm môi rồi!!

- Anh.. Làm cái gì thế hả?? Bỏ tôi ra??___Khuôn mặt Hằng đỏ ửng lên nhìn trông đáng yêu qtqđ!!
- Haha!! Xem kìa!! Mặt cô sao lại đỏ ửng lên thế!!
- Bỏ ra!! Đâu có, làm gì có chứ!!
- Haha....

Do Nam nên cô không để ý là biệt thự đó có hàng trăm người hầu, đảm nhiệm tất cả mọi việc trong ngoài.

- O... Này biệt thự của anh thế này, có cả đầy đủ người hầu mà còn bảo tôi nữa sao??
- Haha, e làm người hầu cho tôi chứ không phải cho biệt thự này!!
- Ý anh là sao??
- Cô sẽ đóng giả làm bạn gái tôi!! Về ra mắt bố mẹ tôi, được chứ!!
- Cái gì? Anh có điên không zậy!!?? Tôi thà làm Ôxin còn sướng hơn là đóng giả làm bạn gái anh đó!! Còn ra mắt bố mẹ anh nữa chứ!!
- giờ cô có làm không? Hay để tôi phải.....?/? Hôn cô đấy!!
- Cái...Cái gì? Đừng có mơ!!

Hằng chưa kịp phản ứng thì Nam kéo nó lại môi chạm môi!! Khiến cô đơ vài giây 1s..2s..3s.... Rồi mới định hình được, cô đẩy Nam ra, mặt cô đỏ ửng lên.

- Anh làm cái gì thế?? Oh NO!! FIRST KISS!! AAAAAAAA...

- Haha!! Cô tưởng chỉ có cô là bị mất nụ hôn đầu này à!! Tôi cũng bị cô cướp mất rồi đấy nhé!!

- Anh...Anh...là do anh kéo tôi mà!!

- Thôi bỏ đi!!

- Anh nói dễ nghe quá đấy!! Bỏ là bỏ được sao chứ!! Đáng lẽ nụ hôn này phải dành cho người tôi yêu đấy!!

- Haha! Vậy cô cứ xem tôi là người cô yêu đi!!

- Đừng có mơ!! Không bao giờ xảy ra chuyện đó đâu!!

- Haha!! Thôi được rồi!! Tôi sẽ đưa cô về!! Giờ tôi sẽ đưa cô về, cũng tối rồi!!

- Thôi không cần đâu!! Tôi về được!!

- Đừng có mà cãi tôi, Thêm Second kiss nữa đấy nhé!!

- Hukkkk...Uk thì tùy anh!!...____Đứng zậy bỏ đi!!

- Đợi tôi vs cô bé!!

- Kệ anh!!

Chiếc xe Rolls-Royce phóng ra khỏi cổng biệt thự lớn và dừng lại tại trước một ngôi nhà mang phong cách Nhật Bản-Nhà của nó và Hằng!!

- Thôi tới nơi rồi! Anh về đi!!

- OK! Mai tôi sẽ tới đón e về ra mắt bố mẹ tôi đấy nhé!!

- Tùy anh, tôi vào nhà đây, anh về đi!!

- PP Vợ yêu!!

- Cái...Anh nói cái gì thế?/?

- Haha

Nhéch môi cười rồi phóng xe đi!!! Để lại cô vào nhà đầy suy nghĩ!

—Còn tại Anh thì thế nào nhỉ??*

Cốc, cốc

- Vào đi!!

- Tuấn à! Có thông tin gì rồi!

- À! Cô bé ấy đã sang Mỹ để chữa bệnh mất trí nhớ cùng với cô bạn thân tên là Hằng và theo thông tin nhỏ là hình như cô ấy dần bình phục và chuẩn bị về nước thì phải!!

- Được rồi! Rất tốt! Anh cứ tiếp tục tìm thông tin!!

- OK!!

- Chào!!*Cạch*

Trong phòng hần giờ chỉ còn lại không gian yên ắng, với một nỗi nhớ dâng tràn!!!

—————-Kết thúc chap 15—————

16. Chương Chap 16: Lời Cầu Hôn— Ra Mắt Pama! (part 1)

Xl mọi người nhé!! Mik ra chap muộn vì bận học!! Bắt đầu chap mới thôi!!

Chuyện tình giữa Cô Nàng Nguyễn Hoàng Diệu Hằng và Anh chàng Trương Hoàng Nam...! ...Sẽ ra sao đây??

Chap 16: Lời cầu hôn—Ra mắt PaMa(Part 1)

_____Sáng 7h tại Biệt thự Four-Leaf Lover (biệt thự của nó và Hằng)

Reng Reng

- Alo!! P' Zậy rồi à!!

- Ủm! Tui dậy rồi! Mà sao sáng nay p' không đến bệnh viện với tui hả??....nó không nhẽo....(t/g: hết chỗ nói,...hzzzzz!!)

- Hzzzzz....Xl p' nhé! Sáng nay tui có việc rồi!! Tui chuẩn bị đi rồi!! Chiều tui sẽ qua chỗ p'!!

- Hihi! Đùa p' tí thôi chứ mắc việc thì cứ đi, chừng nào đến cũng được!! Mà có việc gì vậy!?!/?

- Hzzzzzzz... Tui đi xong sẽ về kể cho!!

- OK!!

Tút...Tút

Cùng lúc đó, chiếc Rolls-Royce đã đứng chờ trước cổng!! Khuôn mặt Baby hàng ngày của Nam bỗng cúi lên khi phải đợi nhỏ 15'!!

Love you and love me

Cong bu ceng wang ji he ni zai yi qi de tian mi

Love you and love me

Cong bu ceng huai yi ni shi wo yong yuan de wei yi

Ke shi hu ran fang fu diu le ni

My love

Wo leng de wu fa hu xi

Ke shi huran fang fu hui bu qu

Xiang shi zhi mi tu zai bei ji de yu

I miss you now where are you going

Xiang nian ceng jing wen nuan de hai di

I need you now where are you going

Xiang rang chi dao wen nuan zui han leng de bei ji

Love you and love me

- Alo! Gì vậy??.....nhỏ cái

- CÔ CÓ BIẾT BÂY GIỜ LÀ MẤY GIỜ KHÔNG HẢ??!.....Nam hét lên khiến nhỏ giật mình!.....

- ANH ĐIÊN HẢ!! @@.. SAO ZÁM HẾT TÔI!?!/?/..... nhỏ hét vì uất ức

- Thôi được rồi! Tôi xin lỗi! Nhưng tại trễ rồi mà cô chưa xuống nên tôi.....!

- Tôi xuống liền!

Tút...Tút

_____Trước cổng Biệt Thự

-Anh làm gì mà đi sớm vậy?

- Ra mắt bố mẹ tôi!!

- UM!—nhỏ bực mình

- Mời Vk ju lên xe!!_____sau câu nói là ddoonngj tác mở cửa xe của Nam (ôi rừng rợn dã mang!!)

- ANH NÓI LẠI ĐẤY!! TÔI CHO ANH Ặ.....ư.ư.ư....Chưa nói hết câu nhỏ đã bị khóa môi, nhỏ không đẩy Nam ra mà tận hưởng sự ngọt ngào ấy, cả Nam cũng vậy!! Vị Coca trên môi Nam hòa quyện với vị Socola ở môi nhỏ làm cho nụ hôn này trở nên lãng mạn!!Tích tắc thấm thoát đã 15', môi nó mới rời ra khỏi môi Nam nhưng vẫn còn chút luyến tiếc, Nam cũng thế!!

- ANH!.....đôi má nhỏ bỗng dưng đỏ ửng lên.....

- Làm bạn gái anh nhé!! —Không biết bó Bông Hồng rực rỡ này từ đâu mà giờ lại trước mặt nhỏ!

- Má phúng phính, đáng yêu thường ngày đã trở nên đỏ hơn, và bắt đầu một nụ cười tươi khiến tim ai đó loạn nhịp và tiếp theo đó với những lời ngọt ngào, nhưng hơi nhỏ chỉ đủ mỗi mình Nam nghe thấy !: Em... Đồng ý!.....

- AAAAAA..... Bạn gái tôi!! Nguyễn Hoàng Diệu Hằng!! AAAAAA.....ư.ư... (bị Hằng bịt miệng)

- Xìu! Nói nhỏ thôi!! :)

- Sao đâu, Anh muốn cả thế giới này biết!!

- Thôi được rồi!! Ặ, trễ rồi! Đi thôi!!

- Ặ, um!! Đi thôi em!!

.....AAAAAAA...xl mọi người nha, mình mắc vc rồi, mai mình sẽ bù lại nhé! Bạn đọc ỉnh ý kiến nhá!!

17. Chương Chap 17: Lời Cầu Hôn—ra Mắt (part 2)

_____Tại nhà hàng Clover!! Một chiếc xe phóng thẳng lại trước cổng nhà hàng. Bạch Mã Hoàng Tử và Công chúa Diệu Hằng bước ra từ xe!! (cả 2 cực kì đẹp đôi nhé!) Bước vào nhà hàng, với những cặp mắt zòm ngó, lời khen ngợi có, phê phán có, chỉ trích có....Nhưng tụi nó vẫn bình thản bỏ qua bước về phái phòng Vip nơi Pama Nam đang đợi!!.....

- Đi thôi vk!!_____ Nam vòng tay nhỏ và khuyến mãi thêm nụ hôn trên má nhỏ, khiến nhỏ đỏ mặt ở nơi đông người!!

- Ó... Vâng!!

- Ngượng ngùng gì cũng không biết nữa!! _____ ^__^

- Đâu... Đâu...có...

- Có kìa, hai má đỏ kìa! Thấy không... Hehe...

- Thôi không có được chọc vk nữa, giận đấy!!

- Thôi thôi, cho ck xin đừng giận nữa nhá vk, ck xin lỗi vk muk,....

- Thế mới là ck chứ_____ Khuyến mãi thêm nụ cười khiến ai đó đứng hình, trai tim loạn nhịp!!

- Vâng!

————— Cạch

- Con chào Pama!!

- Cháu chào Bác!

- Um! Hai con ngồi đi!! _____ Ba Nam

- Vâng

- Cháu tên gì?? _____ Mama Nam hiền hậu, cười hời!

- Zạ vâng! Cháu tên Nguyễn Hoàng Diệu Hằng ạ!!

—— Mik giới thiệu về gia thế nhà Diệu Hằng và Hoàng Nam tí nhé!

- Tập đoàn Nguyễn Hoàng là tập đoàn lớn thứ 3 thế giới sau gia đình Nam, ba nhỏ là ông Nguyễn Hoàng Hà, mama nhỏ là bà Trần Hà Linh!! Tập đoàn này cũng giúp đỡ ba mẹ nó rất nhiều!! Chuyên về Bất động sản!!

- Tập đoàn Trương Hoàng là tập đoàn đứng thứ 2 trên thế giới sau tập đoàn nhà hần, ba Nam là ông Trương Hoàng Phong, mẹ Nam là bà Diệu Linh Ngọc!!! Chuyên về Đá Quý!

——> Bất mí ọi người biết nhé! Cả 2 có ôn ước đấy!! (^_ ^)

- Vậy cháu là con gái của ông Nguyễn Hoàng Hà, tập đoàn Nguyễn Hoàng thứ 3 thế giới về bất động sản sao??

- À! Zạ, vâng, mà bác biết gia đình cháu ạ?? !!!

- UK! Bác biết rất rõ ấy chứ!

- Con dâu, của chúng ta càng lớn càng xinh hần ra đấy! Ông à!! _____ mẹ Nam nói với ba Nam....

- Uả ba mẹ/ bác!? Vậy là sau ạ!! — Tập 1

- À! Là hai con có hôn ước với nhau từ nhỏ rồi!

- Hả??@@—— Tập 2

- HIHI!— 2 ông bà nhìn tụi nó cười hiền hậu

<>- **Vậy là con với Hằng có hôn ước rồi ả!!**

- Uk!

- Nam liền bật dậy khỏi ghế chạy lại ôm nhỏ, khuyến mãi thêm cho nó nụ hôn trên má! Trước mặt pama nên nhỏ hơi ngượng nhưng lại rất vui, còn pama Nam thì bật cười vì hành động của con trai mình, nhưng lại cảm thấy rất vui!!

- Thôi ck bỏ vk ra đi, trước mặt bố mẹ mak!!— nhỏ ngượng ngừng nói thâm vào tai Nam!!

- Không sao đâu há Pama!! hihhi

- Um! Không sao con không phải ngại, từ giờ cứ gọi bác là pama nhé con dâu!!

- À... zạ...zạ.. vâng

- Hihi (^_ ^)

- Thôi con với Hằng đi chơi nhé bố mẹ!!ư

<>- **Chưa ăn mà con!!**

- Zạ thôi!—— nói xong Nam kéo Hằng đi chưa kịp chào!

- Ế.... từ từ....

- Zạ thôi! Cháu xin phép ạ!

- Um!! Hai con đi chơi vui vẻ nhé!!

- Zạ, vâng

Tụi nó ra khỏi nhà hàng với những ánh mắt khác nhau của mọi người.....

- Hai đứa nhỏ này... Thiệt là..... Ông lắc đầu khi tụi nó bc ra khỏi cửa

- Thôi kệ tụi nó đi ông, tuổi trẻ mak!!

- UK, pà!!

Tụi nó thì tung tăng đi chơi!!

—— Việc đi chơi thế nào thì chap sau nhé!! Và cả chuyện nó và hấn nữa!!

18. Chương Chap 18:lời Cầu Hôn-ra Mắt (part 3)

Sorry m.n vì dạo này bận học nên không thể ra chap mới sớm được mong mọi người thông cảm ình! Góp ý ik để mik sửa chữa nhé!

Tại khu vui chơi YUMMY.....

- CK! Chơi Tàu Lượn Siêu Tốc nhé!

- O... ck... Ồ.. thì..chơi! (Bật mí cho biết nhé! Anh này sợ độ cao ấy nhưng nhìn nhỏ đáng iêu quá nên đành chịu thoy) ‘‘Ồi bó tay zs cái ông nỳ lun’’ >_<>

- Hi iêu ck tóa cơ!! (Khuyến mãi thêm nụ hôn làm anh chàng ngất ngây coan gà tây í ợ) (-__-)” Ồi t/g phụt máu mũi ời!

- Ồ..(vui sướng quá chớ zề)..Vk..vk..chờ ..ck ik mua vé nhé! (anh chàng đỡ mệt nuôn)

- Ồ CK ik ik! (^_^)

Nam chạy đi để lại nhỏ một mình tại ghế đá gần khu tàu lượn!.....

Bống.... Có 4 tên nhìn rất gian tà (-_-) tiến lại phía nó!

- Cô em làm gì ở đây vậy??- Tên cầm đầu lên tiếng ...(thên này ngu p' cổ luôn đã tới khu vui chơi rồi mà còn hỏi)

- Tui làm gì ở đây! Không cần anh quan tâm!

- Cô em khiến anh cảm thấy thú vị rồi đấy!

- Thik kiểm chuyện đây à!

- Thì sao hả cô em?một thên tiến tới định đưa tay vuốt mặt nó nhưng bị bàn tay khác gạt ra.....Không ai khác chính là Nam!

- Đừng động vào cô ấy!— Vừa nói Nam vừa nghiêng răng cen cét

- Ó! Anh Nam!

- Uk! Có anh đây! Đừng sợ nhé!

(Thông báo .n biết anh Nam nhà ta là cao thủ của nhiều loại võ nhé, bằng cấp chứng chỉ rõ ràng :Vonvinam, Karatedo, Takewondo, Quyền Anh,..... còn nhiều!) Tụi này chết chak rồi!

- Mà y là ai mà zám xen vào chuyện của tụi tao??

- Tao là ai mà y chẳng cần phải biết nhưng không được đụng đến cô gái này!

- Để xem mà y làm nên trò trống gì??

- Được! Lên đi!

- OK. Anh em tiến lên!

Ba thằng tiến lên! Chỉ chưa tới 5' ,3 thằng đã nằm queo zưỡi đất vì từng cú đá của Nam vì zám động đến người con gái anh thương nhất!

- Còn mày? Lên đi chứ?

- Tao...Tao.. Chạy thôi tụi bây!

- Ồ.. ck có sao không!

- Ồ.. ck không sao!

- Bị thế này mà còn không sao hả?— Lúc nãy bị con dao của 1 trong bốn thằng lúc nãy xẹt vào cánh tay nên bị chảy máu! (-_-)(Thương anh quá)

- Anh không sao thật mak!

- Thôi đi về nhà em bằng bó cho!

- Ồ.. không chơi à!

- Thoy chơi gì nữa anh bị thế này em chẳng muốn chơi!

- Ồ... Nhưng.....

- Không nhưng nhì gì nữa. Về em bôi thuốc ừi bần bó cho!

- Về thì về. Lại lm em lo nữa ời!

- Không sao hết! Lên xe mau cho em.

- Ồ lên thì lên! —Đành chịu nghe theo lời chị này gòi

- Thế mới là ck iêu của vk chứ! (^-^)

- ^ _ ^

KÉTTTTTTTTTTTTTTT Binh Boong..

- Vâng! Chào tiểu thư và cậu chủ mới về!

- Ồ! Chị lên lấy hộp thuốc y tế cho tôi nhé!

- Vâng!

- Ck ngồi xuống đi vk bằng bó cho!

- Ồ!

- Đây thưa tiểu thư!

Nhỏ cầm tay Nam lên dùng thuốc sát trùng vết thương, rất cẩn thận từng li từng tí không để Nam đau!
Rồi băng bó cho Nam thật đẹp bằng bàn tay khéo léo của mik!

- Xong ời đó ck!

- Hi! Yêu vk của tui quá!

- Đừng có miệng lưỡi kiểu đó!

- Kệ! Ck thik thía ấy!

- Xì! Kệ ck!

- Ồ.....(giận thiệt ừi hả trời??)

Nó đi thẳng một mạch lên lầu, mở cửa phòng nằm lẳng trên giường làm một giấc ngon lành!!.....

_____ Còn nữa nhé!!

19. Chương Thông Báo!!

Sorry m.n rất nhiều! Vì dạo này không thể đăng truyện thường xuyên được, vc hx hơi căng thẳng chiếm nhiều thời gian của tớ quá nên tớ rất ít thời gian để viết truyện...

Nếu có thời gian, tớ sắp xếp được thì mỗi ngày tớ sẽ đăng mỗi chương, còn không thì khoảng cách 1->2 ngày tớ sẽ đăng một chương!

Tks m.n rất nhiều vì thời gian qua đã ủng hộ và góp ý truyện cho tớ! Tớ rất vui vì truyện đã tăng được số "đọc giả" lên rất nhiều! M.n hãy cố gắng góp ý cho truyện nhé!

Nhok SuRy ! <>

20. Chương Chap 19: Chuẩn Bị Về Việt Nam! (1)

_____ Tại Phòng của Hằng

-Zzzzzzzzz.....(ngủ)

- Này vk! Cho ck xin lỗi muk~! Bik lỗi òi muk! (Điên òi pả ngủ mất zòi muk cứ),.....Hi ông này đg gọi của muk chèn thí trả lời í ạ!

-!

- Vk! vk.....(điên òi) VK! MỞ CỬA MAU!AAAAAAAAAAAA.....YAHHHH.....‘cánh cửa đi châu diêm dương sớm hơn dự định í ạ’ (-_-)” (hết bik zs ông này lun)

-.....!(ngủ như HEO z chời)

- ẶC! OoO..... Hùi nầy giờ là vk ngủ a hả trời???

-.....

- ‘nhìn” Eo ui không ngờ vk mik ngủ lại đáng iêu thế nyk có chứ! Muốn cưng quá à!(t/g:có ý dò gì đây hả ông anh?? Nam: cái đầu cô á! toàn tối zừa thôi! bớt nhieu chiện zùm tui! t/g: vâng! em hem zám)!!!:v

..... Nhìn một hùi lâu uôn muk hem bik chán, rồi Nam trèo lên giường nằm chug zói nhỏ!! Tặng thêm cho nhỏ cái KISS mới ik ngủ (gơ)

_____ Tối 7h——(ngủ j zữ chời)

- Oápppppppppp..... nhỏ

- Nhìn’” ặc! Tr’ đất! Sao ảnh nằm đây????

- Nhìn ck đủ chưa hả vk iêu??

- ‘đỏ mặt’ ai thềm nhìn chứ’ quay ik chỗ khác”

- Thoy mà vk! Cho ck xl muk! Ik nhan!

- Không!

- IK muk!

- Không là không!

- Nói lại lần nữa coi! Phạt cho bik!

- Không đấy làm sao??
- Là vk nói nhá!
- Vân....ư..ư..ư..... “ Lại bị ông này chặn hôn ùi!”

Nụ hôn ngọt ngào đến từng chi tiết, hơn mức tưởng tượng, hai mùi vị: dâu tây và sữa hòa quyện vào nhau thật ngọt ngào! Nhỏ chưa bao h có được cảm giác an toàn, vui vẻ, ngọt ngào như thế này cả, Nam cũng thế! 30’ trôi qua..... Nam mới chịu rời bỏ làn môi Anh Đào của nhỏ, nhưng vẫn còn luyến luyến nhắm xơ, nhỏ cũng thế hoy!!

- “Mặt đỏ như gấc í mấy bác ạ” (vk ck gọi muk cứnại là seo ta???)
- Nam đành phải bắt chuyện chúc! Này vk! Xún en cơm nhé ck trở tài cho vk xem! ^__^
- Hi! Iêu ck tóa cơ! “CHỤT”
- Rồi! hi

Còn nữa! Sorry nhé! Mik phải ik hx òi, chap hơi ngắn ạ! Bù sau! Chúc m.n đọc zz ạ!! ^-^

21. Chương Chap 20: Chuẩn Bị Về Việt Nam (2)

——In The Kitchen!

Nam đang nấu ăn cho nhỏ, món ăn ưa thích nhất của nhỏ nak....(Cơm nắm Onigiri và món ăn tráng miệng là Kem Mo chi) “Toàn món ăn Nhật Bản không hak...hihi, giống tác giả quá!”

—Nhỏ ở trên phòng đã ngửi thấy mùi thoang thoang của 2 món yêu thích này zòi!

- Hú hak! Mùi thơm quá ik mất! Ck nấu món gì á?? Chi vk bik đc hem??
- ^-^ Hihi...Lại bàn ngồi ik oy sẽ bik há!
- Ô tê! Iêu ck tóa cơ! ^^
- “Véo” Nịnh vừa thôi cô nương!! ^__^
- Èo! Sao véo vk thế hở??
- Hehe nựng vk chút thoy! Thoy để ck tới lấy phần ăn cho vk!
- Ô tê! Yahoooooooooooo.....
- Này! Này.....
- WOW! OoO là ck tui nấu hờ chời???
- Hehe *gãi đầu* Vk ăn thử ik! có ngon ko??
- *nhăn mặt*
- Sao? Không ngon à??*buồn, buồn*
- Hehe, quá ngon nuôn á! ^^
- Zậy mak làm ck cứ tưởng?? Nếu ngon là phải ăn hết ấy nhá!
- Vâng! Hihi! Thoy ck cũng ngồi ăn đi nek!
- Ô tê!
- À! Ck nek! Tí nữa tụi mik đến thăm Bảo Nhi nhé!

>> Ông Nam này chưa bik chuyện Bảo Nhi là bạn nhỏ và Nhỏ cũng không biết Nam là a ruột của Nhi

- Ô..... Bảo Nhi là ai vậy vk??

- À! Là nhỏ bạn thân của vk, nk đg điều trị bệnh ở bệnh viện Vinmec!- Sao ck nge cái tên Bảo Nhi ấy quen quen nhỉ??

- Hi! Tí nữa đến oy biết! Mak để vk gọi báo cho nk đã!

- Ờ!

Cuộc đt giữa nk vs nhỏ

- A..nô! < nk=“” đã=“” khỏi=“” bệnh=“” và=“” nhớ=“” được=“” rồi=“”>

- Hi! Tui Hằng nek!

- Hằng nào vậy?? *giận lẫy* (vì bỏ bơ nk mấy tuần nay ở bv một mik)

- Ô... Tui Hằng bạn thơn p' đây mak! Không nhớ hả? Thần kinh p' có sao hk z??

- Thần kinh bình thường! Có p' á?? Sao lâu nay không đến thăm tui. Làm tui thành con hươu cao cổ luôn à! Từ ngày nhận cái cú điện thoại của ai đó mak bỏ bạn luôn! Ghét quá!

- Hehe... Xl muk! Chút 15' nữa tui tới nak! Có Ck tui nữa! ^^ hihi...

- Ấy ù! Gê hén! Mới ó mak có ck oy! Z mak không báo cho tui bik hén! Bnạ bè kiếu z á!!

- Hihi... giờ báo oy đó! Đc chưa cô nương??

- Chưa! Bữa nào phải bù cho tui á nhan!

- Pik oy! Huhu....

- Hehe... Thoy nhớ tới nhan! Tui đi hóng gió chút xíu ã!

- Ô tê!

Tại biệt thự

- Ck Nam ơi!

- Ối! Gì vậy vk?? (sến quá)

- Chuẩn bị ik tới bệnh viện zs vk nhan!

- Ô tê! Vk cũng z nhan! Ik chuẩn bị ik! Ck đợi!

- Ô tê ck! Iêu quá à! “CHỤT” hihi....

—Nhỏ chạy thẳng lên phòng thay đồ! Nhỏ mặc theo Style Cá Tính: áo jersey dáng crop-top, một chiếc mũ Snapback, một chiếc quần Short dây cá tính và kèm theo đôi giày Sandal đen— Trông cô nàng cực kì cá tính và quyến rũ!

- Hù! Vk song oy nek!

- Wow! Vk tui đây hả tr'!??//

- Hihi... Thoy ik ck!'

- Ờ!

- Mời Tiểu Thư lên xe!

- Tks ck nhùi!

KÉTTTTTTTTTTTTTTT

—Cạch!

- Nhi ơi! Tui zô oy nek!

- Ồ! Ghét p' quá đi!

- hehe! Ấy là ck tui nek! **kéo Nam lại**

- O..... ANH NAM/BẾ NHI!!! OoO— đồng thanh

- OoO.... Sao 2 ng' lại biết nhau!???

- Ồ! Nhi là em gái ck mak!

-Ồ! Đúng oy! A Nam là a trai tui! Mak p' là vk của anh hả???

- Ồ! Đúng oy!!

- Trùng hợp gê há! Z là chúng ta lại chung một nhà rồi!! ——Nam

- Hehe! Tuyệt quá ik!!

- À! Mak tui định về Việt Nam nek! Hai người về vs tui không???

- Ồ! Sao ck?? Về không???

- Tùy vk à! Vk về thì ck về!

- OH!.....

- Hzzzzzzzzzz... Sao tui tủi thân zừ zây! Thấy 2 ng' hạnh phúc tui muốn quá ik mất!!!

- Hzzzz...hehe tội con bạn tui quá!

- Ấy! Phải kêu là em ck chứ!

- Ờo! Quen mất ùi ha Nhi??

- Hihi..... Chị Dâu iêu quý!

- Ờo! Cái kn nhỏ này! Chơi khăm tui ha???

- Hihi...

- Gọi nhau như vậy ik nhan!— Nam....

— Nk, nhỏ và Nam trò chuyện luyên thuyên suốt buổi! Và tối đến nk chuẩn bị đề bay về Việt Nam tìm lại Minh, kí ức đã được nhớ lại! Nk nhớ Minh rất nhiều!! Nk muốn về bên Minh để cảm nhận được bờ vai ấy mãi mãi!

_____Tại Anh

- Chào cậu!

- Thông tin về Bảo Nhi sao rồi??

- Vâng! Đã hoàn tất! Tôi được biết cô ấy sẽ bay về Việt Nam vào ngày mai!

- Được! Cậu hãy đặt vé máy bay cho tôi vào chuyến bay ngày mai!

- Vâng, thưa cậu! Nhưng cậu về thì Tập Đoàn Royalsẽ ra sao ạ/??

- Không sao! Tôi sẽ giao lại cho cậu, Minh Tuấn!

”“Các bạn quên Minh Tuấn là ai thì xem lại chap 14 nhé!”“

- Tôi sợ tôi không làm đc!

- Không sao! Tôi chak chắc cậu sẽ giải quyết tốt! Tôi tin cậu!

- Cảm ơn cậu đã tin tưởng tôi! Tôi sẽ cố gắng hết sức!

- Được rồi! Cậu về làm vc đi!

—Dù là bạn thân của nhau nhng trong tập đoàn vẫn xưng hô như cấp trên cấp dưới!

— Hấn về nhà! Chào bama và chuẩn bị đồ cho chuyến bay!! >> ns chuẩn bị thế thôi chứ có ng' lo hết rồi!!!
Thiếu gia mà”

- Thưa bama! Con sẽ bay về Việt Nam vào ngày mai!

- Sao con lại định về Việt Nam gấp vậy??? — ba hấn

- Con có một số vc cần làm ở Việt Nam nên về gấp thôi ba!

- Ủ! Vậy chừng nào con sẽ quay lại bên này!

- Con chưa quyết định nữa! Xong vc con sẽ về thăm bama! Còn không thì con sẽ ở bên Việt Nam luôn ạ!

- Ủ! Tùy con thôi! Ba cũng không ép con!

- Vâng! Cảm ơn ba! Con lên phòng đây!

- Ủ!

À mak con ăn tối chưa vậy Minh>??

- Zạ rồi ba!!

— Cạch!

Hấn về phòng vs tâm trạng hỗn loạn! Vui vì sẽ về Việt Nam gặp lại ng' con gái mak anh yêu thương và nhớ mong, buồn vì không bik nk có còn nhớ anh không, hay đã yêu ai khác!! Từng giây, từng phút anh điều nhớ đến nk! Bỗng lệ lại lăn dài trên má anh!! Người con gái anh thương, anh sắp được gặp rồi!! “”Tội cho Minh quá! Con trai mak rơi lệ vì người con gái... thật chẳng xấu hổ tí nào!! Ng' như anh khó gặp lắm!! T/g mong sao sau này cũng được gặp ng' đàn ông như vậy!.... Hix hix..”

Kết thúc Chap 20!!

22. Chương Thông Báo!

Sr m.n vì thời gian q.a không đăng truyện được,... có thời gian tớ sẽ bù sau .n nhé!! M.n đừng bỏ truyện của tớ nhé! Đọc và góp ý cho tớ để tớ khắc phục nha! Tks m.n nhìu!!

Nhok Sury

23. Chương Chap 21: Về Việt Nam.. Cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (part 1)

~ giờ mới có thời gian đăng truyện, mong m.n thông cảm cho Sury, hx nhìu quá chả có thời gian vào sân truyện lấy gì mak viết.. hìhì.. giờ tớ viết bù nhá

~Tại Mỹ~

- Hằng, a Nam, chuẩn bị xong hết chưa..?

- Rồi em!

- Ok. Vậy chúng ta ra xe đến sân bay...

—Lúc đó là 10h30' và máy bay cất cánh 11h—

Nk, Hằng, Nam đã đến sân bay để làm thủ tục về Việt Nam. Máy bay cất cánh...

Ngồi trên máy bay mà nk không thể nào ngồi yên được. Luôn suy nghĩ về cái giấc mơ khi còn ở bệnh viện, ... à báo .n bik là nk vẫn chưa bik ng' trong giấc mơ đó là Minh và Hằng vẫn chưa kể gì cho nk nge về Minh cả nên nk chỉ bik có 1 ng' con trai đg chờ đợi mik thể thôi...

—Tại Anh—

Hắn cũng vậy.. đã lên máy bay rồi... Cả 2 ng' thần gia cách cảm hay sao ấy.. tâm trạng, suy nghĩ lúc nào cũng giống nhau thôi...

_____15h_____Tại sân bay Tân Sơn Nhất có 2 chiếc máy bay đáp đất an toàn... Xuống máy bay bước ra cổng đề về nhà sau mấy tiếng mệt mỏi..

—Tại cổng—

- Oa~ Mệt quá! ... Hằng
- Nằm ngủ như heo mak mệt gì hả vk?
- *bấu môi* toàn ăn hiếp vk..
- *cười cười* thôi cho tôi xin đi vk ck nhà này..
- hehe ^^!

Nk, Hằng và Nam đứng ở cổng bên trái cách cổng hấn đứng khoảng 2,3m ... Bỗng hấn chợt quay người sang bên trái, giật mik thấy nk, định chạy lại ôm nk vì đã 2 năm rồi không gặp nk, trái tim hấn đập nhanh, mạnh,... khiến hấn càng quặng đau.. nhng sợ nk không nhận ra hấn là ai! “ Nhầm rồi nha Minh, cô ấy quay về đây cũng là một phần tìm cậu đó”.

—Nk bước lên xe về ngôi biệt thự của bama nk.. hấn cũng vậy..

- AAA.. con gái ba nay lớn quá cơ, 2 năm rồi không gặp con..
- Con chào ba... con cũng nhớ bama lắm. *chụt* ^^
- Coi kìa.. lớn rồi mak như con nít vậy..
- ^^..
- À! Nam cũng về nữa hả con, cả Hằng nữa, mak sao hai con...?? — ba giả bộ xem thử Nam và Hằng sẽ trả lời ra sao..

- O.. Ba không nhớ sao con và Hằng có hôn ước với nhau từ nhỏ mak ba..
- Hi.. Ba đùa con thôi chứ ta bik hết chuyện cả rồi.. đợi con về rồi tính chuyện đám cưới cho hai con luôn.

—bama Nma về nước trước đó 2 tháng ngay sau khi lễ ra mắt của nhỏ và Nam—

- Wow.. ba chu đáo gê.. Con yêu ba nhất..
- O.. Con rất bất ngờ về chuyện này,... Hằng
- Không sao đâu vì hai con có hôn ước và giờ thành đôi thì việc gì phải do dự, ba cũng đã báo cho thông gia nhà Nguyễn Hoàng rồi, mọi việc sẽ suôn sẻ cả thôi.
- Vâng! Tụi con cảm ơn ba nhiều ạ. Thưa ba tụi con lên phòng nghỉ ngơi..
- Ủ con.
- Wow.. a Nam vs chị dâu nhanh gê chưa kìa mới đó đã tính chuyện cưới xin rồi, con ghen tị vs ảnh chỉ quá ba ới.. ^^ .. nk ở zười bếp nói vọng ra..
- Có gì phải ghen tị vs a chị, chờ Minh nk về nước rồi tổ chức đám cưới vs a chị luôn thể ha nhỏ?
- Ủ.. a 2 con ns đúng rồi đó..

- Ô.. Minh sao? Minh là bạn trai con à..
- Ủ, con không nhớ sao..
- Con chỉ nhớ mang máng thôi..
- Ủ, thôi không sao, vài bữa nữa nk về nước ba sẽ nói chuyện với nk..
- ZÀ, con lên phòng..

_____Nk bước lên phòng với tâm trạng hỗn loạn, chỉ nhớ a chàng đó trong giấc mơ, nhng không nhớ tên hay mặc mũi.. Nk bật khóc trách mik tại sao?_____

— Tại biệt thự Moon —

Có 1 ng' con trai đang ngồi suy tư, về ~ vc mik đã lm lúc trước, đã ra đi bỏ nk như vậy, không bik nk có trách mik không.... không ai khác là hần..

Hần chợt nhớ tới bama Nhi...

-A! Đúng rồi ngày mai mik sẽ đến gặp bama Nhi, có lẽ sẽ gặp đc Nhi..!

Niềm vui của hần càng dâng trào khi chuẩn bị gặp đc nk ... Và bị giữ là hần lên phòng nghỉ ngơi vì chuyến bay dài...

~ Hết chap 21

~Ngày mai Sury sẽ cho ra chap 22 nha, m.n chờ xem!

24. Chương 22: Về Việt Nam....cuộc Gặp Gỡ Định Mệnh (part 2)

_____8h tại biệt thự của Nhi_____Tại phòng nk_____

——Cạch——

-Nhi, dậy đi trễ rồi!

- Hai để cho em ngủ tí đi mak, còn sớm mak hai! “heo”

- Sớm nổi gì nữa! DẬY MAU!—sôi máu rồi

- Cho em ngủ 5' nữa thôi nha hai!

- OK! Nếu em không muốn gặp Minh-bạn trai em!

Quay ra cửa, bc ra khỏi phòng, —RỤP—

Nk bật dậy, khi nghe hai nhắc đến Minh và nk hơi nhói trong tim, nhớ lại câu nói của baba nk (ai không nhớ thì xem lại chap 21). Ngồi thẩn người suy nghĩ..

_____Tại lúc đó_____

- Cháu chào Bác

- Minh à con ngồi đi bác có vài chuyện muốn nói với con.

- Chuyện gì vậy bác?

- Cháu còn yêu Nhi chứ

- Còn rất nhiều bác à.

- Uk. vậy bác yên tâm rồi. Bác chỉ sợ nk bắt ngờ thôi.

- Không sao đâu bác. Nhi là vk tương lại của con mak.
- UK. Nhi nk trên phòng đó con.
- Hấn bước lên phòng, mở cửa phòng nk bước vào nhìn nk thân thờ nét mặt vẫn như xưa...nk thì không bik hấn lên vào lúc nào..
- Làm gì mak thần thờ thế cô nương?
- Nk quay người lại bất ngờ thấy hấn: Anh là ai?
- uk. anh là ng' quen của em thôi.. lòng hấn đau
- Anh tên gì vậy?
- Anh là Minh.
- Minh sao? Rất quen, tên Minh luôn hiện trog mỗi giấc mơ của tôi, ngay cả pama, anh 2 và Hằng cũng nhắc tên anh.
- Vậy à?
- Uk. Tôi cảm thấy hình ảnh anh quen thuộc lém nhưng tôi không nhớ ra anh từng là gì của tôi.
- Ủ.
- Sao nhìn mắt anh buồn thế, có chuyện gì sao?
- À. anh không sao.
- Ủ. Khó hiểu quá, trog giấc mơ tôi cũng thấy người tên Minh, rồi baba, mama, anh trai cả Hằng nữa cũng nhắc tới anh, bảo rằng anh chính là bạn trai-ck sắp cưới của tôi. >_<>
- Anh cũng có 1 chuyện muốn kể cho em nghe nhng không bik có nên hay ko?
- Anh cứ kể đi, không sao.
- Vậy thì anh kể.. 2 năm về trước có 1 cô osin làm việc ở nhà anh, khi đó anh từ Mỹ về Việt Nam thì gặp cô bé đó, qà thời gian a và cô bé yêu nhau, khi đó ah cần phải bay sang Mỹ để học nhưng cô bé ấy đã ngăn lại vì không muốn anh đi và kết quả là anh đã ở lại. Không lâu sau đó, vì gđ nghèo khó nên phải cưới chồng theo ý của pama nhưng đó chỉ là pama nuôi thôi, vì không chịu được cảnh ép buộc nên vào ngày cưới cô bé đó đã bỏ đám cưới và chạy ra ngoài đường khi cử hành hôn lễ và đã xảy ra một tai nạn khiến cô bé đó mất trí nhớ. Người truyền máu cho cô bé chính lại là người mak bị ép lấy- đó là Trương Hoàng Nam. Sau khi tỉnh dậy, anh đến bên cô ấy nhưng cô bé không nhận ra anh là ai, ah cảm thấy mik có lỗi vì không bảo vệ được cô ấy nên đành bỏ cô ấy ở lại và sang Anh để lm việc, một phần cũng chỉ muốn quên đi nỗi đau thôi, anh vẫn còn ieu cô ấy nhiều lắm. Khi trở về nước thì anh đã gặp được cô ấy rồi-đó chính là em, Bảo Nhi à!
- Nước mắt nk lăn dài trên má, khi nhận ra đó là Minh-ck sắp cưới của mik. 2 năm qà nk không khi nào ngủ được vì hình ảnh hấn luôn hiện trong tim nk, nk nhớ hấn lắm và giờ nk đã gặp được hấn-ng' con trai mak nk yêu thương—
- Em nín đi!—hấn lấy tay lau nước mắt cho nk.
- A thật sự là Minh sao?
- Uk. Là anh. Em nhớ ra chưa?
- Nk chồm tới ôm Minh và khóc.
- Em xin lỗi, thật sự xin lỗi, ng' em iu nhất mak em lại không thể nhớ.
- Không sao mak, giờ em nhớ rồi còn yêu anh nữa không?
- Nó bật dậy.. Nhìn thẳng vào mắt hấn: Còn yêu anh nhiều lém! “sến quá”
- Anh cũng vậy cô bé à!

Mặt đối mặt, càng lại gần hơn, KISS..... 1..2..3..4..5.. 10' trôi qua.. hương vị Socola và sữa hòa quyện với nhau sẽ như thế nào nhỉ? ^__^ Tuyệt vời hơn cả chữ tuyệt vời chứ lị.

- Làm vk anh nhé cô bé!

- Em đồng ý.. nk òa khóc..

- Đừng khóc nữa, mắt sưng lên không đẹp đâu.

- Bik rồi, ng' ta có đẹp bao h đâu 'giỏi'

- Uk em không đẹp.... Chỉ là tuyệt vời nhất trong Tâm Trí, Trái Tim anh thôi.

- ^__^

— Ở ngoài cửa cũng có 1 cặp đang trộm nhìn lên rồi bình luận tùm lum hít chơn á:

- Xem 2 ẻm kia, sến gớm chưa?— Nam

- Ck ns chỉ có chuẩn thôi!

- Phải thế chứ Ck mak..

- Gớm.

- 'CHỤT' Hết gớm chưa vk?

- Kì quá hà.

- Ple..ple..

~>Sury lấy 2 anh chụy, 2 ac còn sến hơn cả con hến, sến hơn cả đôi kia đó, ở đó mak bl ng' ta. hehe..

- À. Ck vào bắt quả tag 2 ng' này không?— zô ziên thý ớn

- OK—còn cái ông này nữa thí gái đẹp thì lú luôn mak

—RẦM—

- Bắt quả tag 2 ng' nhà người nhá....

- 'giật mình' Á à. 2 ng' nhà người cũng đâu kém đi xem trộm ng' khác ha?

- O.. ờ.. ai xem trộm đâu chỉ là tình cơ thôi..

- Xem kia, xem lên rồi còn chối ha?

- Đâu có đâu.

- Thôi cho em xin 2 ông này như con nít — Hằng và Nhi

- À. Con nít cơ á. Để xem 2 anh này cho bik con nít là thế nào

- AAAAA.. thôi cho em xin đi—Nhi

- Đùa xiu thôi vk à....

- Vk, ck luôn rồi cơ á? - Hằng

- Uk. Nam và Hằng cũng thế cơ mak..

- Ờ.. thì thôi kệ.. thế là tốt rồi.

- Quá tốt ấy chứ, vk ha.?

- ^__^

- Xem Nhi nk cười tí mắt luôn kìa?

- Phải thế thôi, vk em mak chỉ có thể là số 1.

- Vk anh, Hằng đây mới là số 1 nhá.

Bla..Bla.. Sau một hồi đôi co, đấu võ mồm giữa hai ông này cũng xog, đã thhm mệt nhưng rất vui vì Nhi nhớ lại tất cả rồi.

Chap22 kết thúc trog niềm vui phấn khởi...

25. Chương Chap 23: Cầu Hôn.. (1)

Sr m.n giờ mới ra được chap 23 ha... sắp end truyện rồi nhưng sẽ có ngoại truyện nhé.. m.n đón xem và góp ý kiến cho Sury ha....

Nguyên ngày hôm đó, bốn người ai cũng cười tíu cả mắt nhất là hấn, người được xem là lạnh lùng, tảng băng khó vỡ nhưng giờ khi đã có nó, hấn luôn nở nụ cười luôn có chuyện gì xảy ra, trong tình trạng hiện giờ hấn là người vui nhất, nó cũng vậy.

——Biệt thự nhà nó——

_____Minh đến từ sáng (đến hùi nào Sury cũng chả hay), _____Nó thì còn ngủ trên phòng *đồ heo thật mà*_____

====Cạch==== Hấn bước vào phòng nó nhẹ nhàng

- Mời quý cô xuống ăn sáng! *sén thấy ớn*

- Aazzzzz... Quý cô nào trong này.. để cho tui ngủ..

- Chak chắn là em sẽ ngủ nữa chứ Nhi?

- Ồ... Ngủ chớ sao không chắc chắn,, , *sắp die rồi nha Nhi*

- Em giỏi rồi đó..*Yêu nhau bấy lâu chớ đâu phải 1, 2 ngày mờ không bik nó giỏi :))*

====Rón rén, trèo lên giường, lấy cái chăn kéo..kéo... Hấn nằm lỏn gọn trong cái chăn, cùng với nó====
Ui mọe ư.. @@

1s, 2s, 3s..... Aaaaaaaaaaaaaa...CỨU CON.. ĐỒ BIẾN THÁI..

- Ừmm... *Xịtttt* Ck em đây mak Nhi....

- O.. ck hả? làm vk cứ tưởng ai chứ...

- Hi.. Vk đúng là heo mà.. kêu hoài không chịu dậy đâu ha toàn thích để vậy không hà?

- O.. zám nói vk là heo á.. giận ck luôn...

- Nay giận thiệt à,, ,....*lay lay* ck xin lỗi mà...

- *quay sang* Ừừ.....

Cảm giác đấng đấng ở đầu lưỡi, vị socola hòa quyện với sữa thật tyệt... lưỡi của hấn luôn lách trong miệng của nó, cảm giác tuyệt vời làm sao. Hấn khóa môi nó khá lâu còn hơn lúc đầu khi mới quen nhau nữa..*làm sao thở nổi trời* .. Từng nụ hôn mà hấn trao cho nó thật nồng cháy.....(t/g hơi đỡ mấy vụ miêu tả này tại F.A với lại mới có 14 tuổi đầu thôi chưa thử nên chả biết tả sao nữa :).)

_____giờ mới chịu buông mà còn luyến tiếc_____

Nk đỏ cả mặt.. nhưng vui lắm..*thể không vui loạn*

- Thôi vk làm vsen đi rồi xuống phòng ăn sáng, rồi đi với ck đến chỗ này,, ,

- Đi đâu vậy ck..

- Cứ làm theo lời ck sẽ biết.

- Ồ!

—Ăn xong, hấn chở nk đến bãi biển, từng cơn sóng gợn lăn tăn làm lòng nó cảm thấy hạnh phúc nữa, để nó ở đó hấn đi đâu đó—Còn dùng dây bịt mắt nó nữa....Khoảng 15':Khung cảnh : Từng ngọn nến được thắp lên theo hình trái tim, trên tay hấn cầm cây đàn ghi-ta cùng với bó hoa hồng đỏ thắm, phía chỗ nó đang đứng được rải hoa hồng theo hình trái tim....Tiếng hát được cất lên cùng với tiếng đàn:

Có khoảng cách thật xa

là tình yêu của hai chúng ta

là niềm tin khi anh bên ba

thật tuyệt vời là ta chẳng phôi pha

gió lay lắt từng cơn

mùa đông đã dường như gần hơn

một bài hát ấm áp cho em không còn cô đơn

người yêu dấu hồi

giờ này không bên nhau

thì xin em hãy cứ luôn vui tươi ngọt ngào như nắng mai tràn đầy

ngày mai sẽ đến

được trở về bên nhau

là nơi ta đã gom bao yêu thương ngọt ngào

yêu dạt dào , anh nguyện mãi mãi.....

.....(Bài Cô Dâu ấy)

Nó òa khóc khi nghe từng lời hát của hấn... Kết thúc bài hát hấn bước lại chỗ nó, tháo dây bịt mắt, tặng cho nó bó bông và sau đó.. quỳ xuống, rút trong túi ra một vật nho nhỏ không là cái gì khác chính là nhẫn cầu hôn:

———Làm vk ah mãi mãi em nhé!———

Nó gật đầu lia lịa và đỡ hấn dậy...

- Đồng ý nhé...

- Vâng....

Kết thúc một ngày đầy hạnh phúc trong tình yêu nở hoa của nó với hấn.....

M.n chờ đón chap 24 và 25 nhé.. ngoại truyện nữa.. Truyện còn 2 chap nữa thôi.... Góp ý cho Sury nhé....

26. Chương Vài Lời Trước Khi Kết Thúc Truyện

Sr m.n vì thời gian qá ko thể đăng truyện, mik sẽ đăng trog thời gian nghỉ Tết,.. Một lời chân thành mik muốn nói vs m.n là truyện của mik, nguồn là từ MV Nơi ta tìm thấy nhau-Tuấn Kuppj... Nhưng chỉ vài chap đầu thôi.. còn về sau là do suy nghĩ của mik, mik tự viết tất, truyện ko hay, k thú vị, luôn bị ném đá, bảo rằng giống MV, Vâng.. mik xin nhận tất cả, lỗi là do mik k báo trc cho đọc giả,.. mik chân thành xin lỗi.. *cúi đầu*.. Mik rất muốn m.n góp ý hơn để mik khắc phục những truyện khác về sau.. Sury chỉ mới 14 tuổi

thôi .. nên cũng chưa hiểu bik nhiều... nên mong m.n góp ý.. mik sẽ khắc phục nk... Xin chân thành cảm ơn m.n thời gian qua đã góp phần cho truyện, ủng hộ truyện...

Bạn nào muốn góp ý thêm ik thì kb vào nick fb này nha: s:// .facebook /profile.php?id=100004524316278

Nhok Sury

27. Chương 24: Cầu Hôn..(2)

Cũng lâu rồi giờ mới ra được chương mới ha m.n.. giờ nghỉ Tết rồi.. đăng truyện thôi.. vài chương nữa thôi.. kết thúc cái truyện đầu tay.. hjhj..Năm mới sắp đến nên diễn biến truyện cũng cực kì rục rở nha... Vào truyện thôi nào!

-Chương 24: Cầu hôn (2)-

_____Chiếc Lamborghini trước biệt thự nhà Hằng_____

Vào thẳng trong nhà...

- Cháu chào bác ạ!

- Uk.. Cháu đến chỗ Hằng đi chơi à..

- ^^.. hi.. vâng,bác!

- Uk.. Nó trên phòng đó con lên đi..

- Vâng.. cháu xin phép..

_____Đi một mạch lên phòng_____Cốc Cốc_____’bên trong” Khò..Khò..zZz..zZz..

....Chờ lâu quá đần phải xông vào...RẦMMM...’tội cho cánh cửa..tội tình chi”

-*Nheo mắt* ai đó?

- O...Vk còn ngủ à?

- Vk ai.. đi ra cho tui ngủ..MAUUU.. ’phũ thế”

- O..này.. ck mà.. ko đi đâu..

- Đi ra mau..’giả bộ”

- ’hiểu đc ý đồ”.. nhón nhén.. trèo lên giường...

(Sr.. vì không nhắc đến .n bik.. trước đó.. Hằng và Nam cãi nhau vì thấy ảnh của Nam với một cô gái chụp chung.. đó là người quen của Nam khi bên Mĩ.. E họ Nam đó mà.. giả thích mờ Hằng nó có chịu nghe đâu.. giờ thành thế này đó..)

- Yaaaaa.. (ông Nam rớt xuống giường).. ra khỏi phòng đi..

- Ui da.. đau quá... aaaaaa.. trật khớp chân rồi... *giả nai*

- CÁI GÌ?... ’nhảy phốc xuống giường’.. này.. ck có sao không.. vk xin lỗi nhé.. vk không cố ý.. tại ck cố chấp thôi.. bla..bla..*khóc*

- ’Nam cóc nhẹ’.. Ngốc quá à.. a có sao đâu.. đừng khóc nữa. Vk yêu ơi.. ’lấy tay gạt nước mắt”

- Có thật thế không?... vk xin lỗi ck nhiều lắm.. thút thút..

- Thật mà.. ck không sao.. Chỉ cần bên vk là ck hạnh phúc rồi..

-*im lặng*

- “cuối xuống” hôn nhẹ nhỏ một cái nhưng đầy ấm áp, yêu thương.. nhỏ cũng đáp lại một cách nhẹ nhàng,....
- Làm vk ah mãi mãi em nhé!... *rút trong túi ra một chiếc nhẫn*.. Nam quỳ xuống
- ^^.. e đồng ý..
- Yahoooo... Yêu vk quá..
- hi ^^
- À.. vk này.. tháng sau mình đám cưới nhé.. Có cả đôi kia nữa..
- Ồ.. sao sớm thế ck?
- *buồn buồn* vậy vk không muốn thế à?
- Ồ.. không...đâu phải.. tại gấp quá.. chưa chuẩn bị gì...
- Vk khỏi lo.. ck chuẩn bị hết rồi.. chỉ cần xin hỏi papa vk thôi..
- À.. hi...
- Thế nhé.. cô vk tương lai của anh..
- Ông ck tương lai của em..
- Thế là hết một ngày đầy lãng mạn nhé.. chương này lại trùng 14-2.. Valentine nữa.. Chúc m.n có gấu.. hạnh phúc bên nhau nha.. còn F.A thì ở nhà mở lập đàn cầu mưa như Sury đây.. hehe.. đùa thế thôi chứ F.A có sao đâu.. F.A tự do.. Hãy hạnh diện vì mình là dân F.A nhé m.n!...

HAPPY VALENTINE DAY

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lam-vk-ah-mai-mai-em-nhe>